Scuba Instructor Candidate Workbook

Systeem & Standaards

Theorielessen geven

Lesgeven in het water

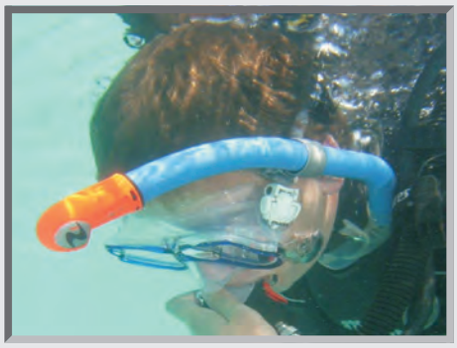

Vakkennis

SCUBA
Courses & Publications

SCUBA
Courses & Publications

Instructor Candidate Workbook
Scuba Publications – Daniela Goldstein
Jan Oldenhuizing

Alle rechten van de auteur en zijn licentiegevers voorbehouden

Deze uitgave, en alle delen daarvan, is beschermd door de wetgeving op het auteursrecht. Ieder gebruik buiten de grenzen van het auteursrecht is, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever, niet toegestaan en strafbaar. Daaronder valt in het bijzonder het kopiëren, vertalen of het opslaan en distribueren in elektronische systemen.

De weergave van gebruiksnamen, handelsnamen, logo's of merken, et cetera in dit werk geeft, ook zonder bijzondere markering, niet het recht tot de aanname dat deze in de zin van de wettelijke regelingen voor handelsmerken vrijgegeven zijn en daarom door een ieder gebruikt zouden mogen worden.

SCUBA Courses & Publications

Inhoudsopgave

Module 1 - Systeem & Standards 1
Cursusoriëntatie 2
Filosofie & systeem 8
Standaards 15
Procedures 23
Overzicht voor juridische overwegingen 24
Module 2 – Theorieles geven 29
Module 3 – Lesgeven in het water 43
Module 4 – Kennis en vaardigheden voor Scuba Instructors 65

Module 1 - Systeem & Standards

Deze module is bedoeld om inzicht te geven in de “regels” van SCUBA C&P en de filosofie waarop het systeem opgebouwd is. Je instructeurscursus begint met lessen over de informatie in dit hoofdstuk. Je Instructor Trainer zal aanvullende informatie een voorbeelden geven. Daarnaast wordt je wegwijs gemaakt in het Instructor Manual. Het gewenste resultaat is dat je begrijpt hoe je gebruik maakt van het lessysteem om voor je leerlingen lessen te verzorgen in het leslokaal, het zwembad en het buitenwater. Voor die laatste punten wordt gedetailleerde uitleg gegeven in de volgende twee modules. In de laaste module komt je persoonlijke vakkennis als duikprofessional aan de orde.

Cursusoriëntatie

Welkom

Stel je voor dat je de eigenaar van een duikcentrum bent en dat je een nieuwe instructeur in dienst wilt nemen. Wat zouden dan de eigenschappen van een persoon zijn waarop je zou letten wanneer je uit de solicitanten de juiste persoon voor deze positie kiest?

Wat zijn de eigenschappen van een duikinstructeur?

Wanneer alle eigenschappen in de lijst verdeeld worden over punten die behoren tot kennis, vaardigheden en instelling, dan zal die laatste dominant zijn.

De criteria waaraan voldaan moet worden om een brevet als instructeur te behalen vallen vrijwel allemaal in de categorie kennis of vaardigheden. Instructeur worden en succes hebben in de duikindustrie zijn dus van verschillende criteria afhankelijk. Met instelling kan in het kader van een cursus of examen vrijwel geen rekening gehouden worden Het is later wél een bepalende factor.

Een opleiding tot instructeur die zich alleen richt op de kennis en vaardigheden die nodig zijn om het examen te halen, zal zeker helpen om instructeur te worden Het is echter een slechte voorbereiding voor “het echte leven”.

De gewenste eigenschappen van een duikinstructeur geven aan dat een opleidingsproces noodzakelijk is, waarin kennis en vaardigheden de nodige aandacht krijgen. Daarnaast dient ook tijd geinvesteerd te worden in de subjectieve onderwerpen. Onderwerpen die een

nieuwe instructeur toestaan een plaats in de industrie te vinden en de vaardigheid ontwikkelen om zich aan context aan te passen.

Hoeveel van deze eigenschappen zijn naar jou mening dingen die in het kader van een instructeurscursus geleerd worden?

SCUBA C &P

Wat heeft de "SCUBA C&P " te bieden?

Dat je voor deze cursus gekozen hebt betekent dat je een autorisatie als Scuba Instructor wenst. In die hoedanigheid ben je afhankelijk van de diensten die SCUBA C&P te bieden heeft.

SCUBA C&P probeert het voor duikers zo gemakkelijk mogelijk te maken om te leren. De enigen manier om dat te doen, is beginnende duikers optimale begeleiding te bieden. Een wens om het duiken leren gemakkelijk te maken voor beginners heeft als consequentie dat duikprofessionals optimaal op hun taak voorbereid moeten zijn. Degenen die slagen als Scuba Instructor hebben laten zien dat ze op een manier les kunnen geven die het voor beginners gemakkelijk maakt om te leren duiken.

SCUBA C&P levert cursusmaterialen en ontwerpt systemen en procedures die nodig zijn voor een effectieve opleiding. Algemene hulpmiddelen (zoals presentatie-slides) zijn voor instructeurs beschikbaar in de Dropbox. Andere materialen, zoals lesboeken, kunnen bij SCUBA C&P voor aantrekkelijke prijzen besteld worden.

De gehele administratie voor een leerling kan elektronisch gedaan worden. Dit bestaat uit het documenteren van de vorderingen van de leerling, de brevettering, verwijzingen en vele andere administratieve procedures. SCUBA C&P is (vrijwel) papervrij.

SCUBA C&P houdt je op de hoogte van recente ontwikkelingen. Alle geautoriseerde personen ontvangen regelmatig nieuwsbrieven. De bedoeling is om informatie beschikbaar te stellen die duikinstructeurs toestaat hun opleidingen nog verder te verbeteren.

Een andere inspanning is er op gericht de kwaliteit van cursussen te verbeteren en om personen te vinden wiens handelen de reputatie van SCUBA C&P en andere geautoriseerde personen schaadt. Gebrevetteerde duikers kunnen een vragenformulier ontvangen dat ontworpen is om vast te stellen of een cursus volgens de standards gegeven is. Daarnaast worden vragen gesteld die gericht zijn op het verzamelen van gegevens die een verdere verbetering van het aanbod mogelijk maken.

Om het commerciële succes te verbeteren besteed SCUBA C&P tijd en geld aan het bekend maken van het logo.

Op een meer constructieve basis doet SCUBA C&P veel moeite om de administratie van opleidingen zo eenvoudig mogelijk te maken. Dit staat duikwinkels, duikbasissen en duikscholen toe zicht te

concentreren op het opleiden, zonder onnodig veel administratie te doen. Hetzelfde is van toepassing op de interne procedures van SCUBA C&P. Dit helpt erbij het prijsniveau aantrekkelijk te houden.

De instructeurscursus

Wat zijn de vier modules van de instructeurscursus?

De opleiding tot Scuba Instructor bestaat uit vier modules. Deze module is de eerste en heet "systeem & standards". De andere modules zijn "methoden voor theorielessen", "lesgeven in het water" en "kennis & vaardigheden".

Dit deel voor systeem & standards heeft 5 lessen (waaronder deze oriëntatie). De andere lessen gaan over het systeem en de filosofie van SCUBA C&P, de standards van SCUBA C&P, de procedures van SCUBA C&P en de wettelijke situatie. Dit is de enige module zonder activiteiten in het water of andere activiteiten van de deelnemers (zoals het geven van theorielessen).

De module voor systeem & standards wordt afgerond met schriftelijke examens over de inhoud van de lessen. De vereisten om te slagen voor ieder van de andere modulen worden aan het begin van de betreffende module aangegeven.

Word ik na afronding van de modules automatisch Scuba Instructor?

Instructeurs van een andere organisatie die beschikken over een brevet dat gecertificeerd is volgens EN 14413-2 / ISO 24802-2 worden na het afronden van de vereisten (van een verkorte versie) van ieder van de vier modules automatisch gebrevetteerd. Een dergelijke Add-On (cross-over) bestaat uit de complete module 1 en delen van module 2, 3 en 4.

Alle anderen moeten na het afronden van de cursus deel nemen aan een instructeursexamen. Het examen wordt tijdens de laatste dagen van de cursus gedaan. In dat examen laten de kandidaten zien dat ze alle geleerde elementen in de instructeursopleiding beheersen.

Het instructeursexamen wordt afgenomen door een Advanced Instructor Trainer in de rol van examinator. Het examen kan als een tweede mening gezien worden om vast te stellen dat de opleiding succesvol verlopen is.

Wat zijn de consequenties wanneer ik niet voldoe aan de vereisten van een module of het instructeursexamen?

Iedere module wordt afgesloten met een examen of een vereiste om aan vastgelegde uitvoeringsvereisten te voldoen.

Wanneer een kandidaat niet aan een uitvoeringsvereiste voldoet of niet de minimum score haalt voor een examen, dan kan de module niet als afgerond aangemerkt worden.

Een herkansing voor een examen of om aan een uitvoeringsvereiste te voldoen is toegestaan. Er is geen verplichte wachttijd alvorens aan een herkansing te beginnen. Soms kan een herkansing in het kader van het geplande programma gedaan worden, maar alleen wanneer daarvoor de tijd beschikbaar is.

Wanneer er binnen het programma geen tijd is om een herkansing te doen, dan heeft de kandidaat een jaar de tijd om zich opnieuw te presenteren. Dat mag dezelfde locatie zijn, maar ook elders.

Een kandidaat die nog niet aan de vereisten van alle vier modules voldaan heeft mag zich niet presenteren voor een instructeurs-examen.

De opties voor herexamens voor het instructeursexamen staan in de "verklaring van begrip voor examenkandidaten".

Materialen & planning

Welke materialen en uitrusting is nodigtijdens de instructeurscursus?
Wat is het programma van de cursus en waar hebben de activiteiten plaats?

Tekst van de “verklaring van begrip voor examenkandidaten”

Ik begrijp dat het feit dat ik me mag presenteren voor het instructeursexamen betekent dat mijn Instructor Trainer bevestigd heeft dat ik een niveau van kennis en vaardigheden heb dat vereist is om Scuba Instructor te worden. Ik begrijp ook dat dit niveau van kennis en vaardigheden bevestigd moet worden door een examinator. Zowel mijn kennis als mijn vaardigheden zijn bepalend voor de veiligheid en het leren van mijn toekomstige leerlingen. De beheersing van die kennis en vaardigheden moet dus een gegeven feit zijn, ongeacht op welk moment ik taken uitvoer op basis van mijn autorisatie als Scuba Instructor. Mijn professionaliteit moet daarom keer op keer bevestigd worden. Dat ik in staat ben geweest om een instructeursopleiding met goed gevolg af te leggen, is daarvoor niet voldoende. Ik begrijp dat ik in staat moet zijn een adequaat niveau van kennis en vaardigheden te tonen tijdens een instructeursexamen, ongeacht hoe goed mijn prestaties tijdens de cursus geweest zijn. Ik bevestig dat ik dit kan en dat ik goed voorbereid ben. Ik bevestig dat ik ook na mijn brevettering het nodige zal doen om op niveau te blijven, zolang ik als Scuba Instructor in actieve status ben en dat ik een “professional hold” status zal aanvragen wanneer mijn kennis en vaardigheden niet meer op het gewenste niveau zijn. Voor het eerste instructeursexamen zal de Instructor Examiner een aantal van de onderstaande opdrachten kiezen en deze tijdens het examen beoordelen. Dit dient als gelegenheid om een tweede mening mogelijk te maken.

Onderwerp 1 – kennis van het systeem - ik begrijp dat ik gevraagd kkan worden om een examen dien te maken met 20 vragen op basis van de kennis die ik heb opgedaan in module 1 van de instructeurscursus en dat ik een score van tenminste 80% moet behalen om voor dit examen te slagen. Ik begrijp dat ik aan het einde van het examen niet gebrevetteerd kan worden wanneer ik een lagere score haal. Ik ben het ermee eens dat een score onder de 80% aangeeft dat ik nog onvoldoende voorbereid ben om de taken van een Scuba Instructor op me te nemen en dat een herexamen nodig is. Wanneer dit het enige onderdeel van het examen is waarvoor ik niet slaag, dan kan dit bij mijn Instructor Trainer gedaan worden.

Onderwerp 2 – het geven van theorie - ik begrijp dat de examinator me een lesopdracht kan geven en zal aangeven om welk soort les het gaat (bijles of presentatie) om de vaardigheden te beoordelen die ik in module twee van de instructeurscursus geleerd heb. Ik begrijp dat de examinator vrij is in de keuze van het onderwerp en dat ik volgens het betreffende beoordelingsblad tenminste de minimum score moet behalen. Ik begrijp dat ik aan het einde van het instructeursexamen niet gebrevetteerd kan worden wanneer ik niet aan deze vereiste voldoe. Ik ben het ermee eens dat een lagere score aangeeft dat ik er nog niet op voorbereid ben om de taken van een Scuba Instructor op me te nemen en dat een herkansing noodzakelijk is. Wanneer dit het enige onderdeel van het examen is waarvoor ik niet slaag, dan kan dit bij mijn Instructor Trainer gedaan worden.

Onderwerp 3 – lesgeven in het water - ik begrijp dat de examinator me lesopdrachten kan geven om de vaardigheden te beoordelen die ik in module drie van de instructeurscursus geleerd heb. Ik begrijp dat de examinator de vrije keuze heeft voor de onderwerpen en dat ik een voldoende score moet behalen volgens het betreffende beoordelingsformulier. Ik begrijp dat ik aan het einde van het instructeursexamen niet gebrevetteerd kan worden wanneer ik niet aan deze vereiste voldoe. Ik ben het ermee eens dat een lagere score aangeeft dat ik er nog niet op voorbereid ben om de taken van een Scuba Instructor op me te nemen en dat een herkansing noodzakelijk is. Wanneer dit het enige onderdeel van het examen is waarvoor ik niet slaag, dan kan dit bij mijn Instructor Trainer gedaan worden.

Onderwerp 4 – persoonlijke kennis en vaardigheden - ik begrijp dat de examinator mijn kennis en vaardigheden kan controleren voor de inoud van de cursussen die ik na brevettering mag geven. Dit kan gedaan worden doordat de examinator een theorie sessie, een praktijksessie aan land en een les in het water kiest. Deze worden dan gedaan als workshop in de stijl die ik in mijn instructeurscursus heb leren kennen. Ik begrijp dat mijn vaardigheden op demonstratieniveau moeten zijn (zowel in het water als aan land) en dat mijn theoriekennis voldoende moet zijn om zowel juiste als foute antwoorden op testen uit te leggen. Ik begrijp dat de examinator een ervaren instructeur is en dat ik het oordeel over mijn kennis en vaardigheden zal accepteren. Ik begrijp dat bedenkingen over mijn kennis en vaardigheden reden zullen zijn om niet gebrevetteerd te worden. Aanvullende training, zelfstudie of bewijs van betere prestaties zal vereist zijn alvorens tot brevettering over te gaan. Dit kan bij mijn Instructor Trainer gedaan worden wanneer dit het enige onderdeel van het examen is waarvoor ik gezakt ben.

Wanneer ik twee of meer delen van het instructeursexamen niet haal, dan moet ik nogmaals aan een examen deelnemen. On dat geval bestaat het examen uit alle bovenstaande onderdelen en niet om een selectie om een tweede mening mogelijk te maken.

Ik begrijp dat de examinator in het interesse van SCUBA C&P, de duikindustrie en mijn eventuele toekomstige leerlingen handelt. Ondanks dat de examinator begrip kan hebben voor mijn persoonlijke situatie en eventuele redenen waarom mijn prestaties minder goed zijn dan normaal, kan dit niet meegewogen worden voor dit examen. Ik begrijp dat het mijn eigen verantwoordelijkheid is om naar behoren aan alle examenvereisten te voldoen en alleen dan als Scuba Instructor gebrevetteerd kan worden.

Filosofie & systeem

Introductie

Wat is het doel van deze presentatie?

In de modules voor de opleiding tot Scuba Instructor komen verschillende systeemcomponenten aan de orde. Bij zulke presentaties gaat het om sub-componenten van het systeem. Hoe les te geven in een leslokaal of in het water, hoe de administratie gedaan wordt en andere aspecten van het werk van een instructeur.

Bij het behandelen van sub-componenten bestaat het risico dat het overzicht over het systeem als geheel verloren gaat. Om andere presentaties (in deze module en in de volgende modules) in samenhang te plaatsen biedt deze presentatie inzicht in de basis van het systeem, waaronder ook de redenen waarom het zo opgezet is.

Vanwege het doel van deze presentatie is het onderwerp behoorlijk abstract. Er is weinig "tastbare" informatie die je toestaat om aan het werk te gaan en te oefenen om instructeur te worden.

Er zijn twee voordelen verbonden aan het behandelen van deze abstracte informatie. Het staat je in de verdere presentaties toe het overzicht over het systeem te behouden. Het beperkt ook de noodzaak om in komende presentaties het "waarom" uit te leggen van de dingen die besproken worden. Door nu op het "waarom" in te gaan kunnen latere presentaties duidelijker, sneller en efficiënter gedaan worden.

Juist of passend

Hoe worden de eindtermen van een leerproces vastgelegd?

Wanneer je lesgeeft is het goed om op leren te reflecteren. Leraren geven les zodat leerlingen kunnen leren. Uiteindelijk is echter het niet het lesgeven waarom het gaat, maar om het leren.

Leren dient doelgericht te zijn – werken aan het gewenste resultaat, ofwel de eindtermen, van het leerproces. De eindtermen zijn een definitie van de kennis en vaardigheden die bij een opgeleide persoon gewenst zijn en moeten dus het resultaat van de deelname aan het leerproces zijn.

Een goede cursus dient leerlingen te helpen de eindtermen te halen op een efficiënte en blijvende manier.

Sommige eindtermen zijn gemakkelijker te definiëren dan andere. Objectivistische eindtermen zijn juist of onjuist. Een denkproces is niet nodig. Dezelfde vraag dient altijd op dezelfde manier beantwoord te worden. Objectivisme is gebaseerd op de premisse dat een goed en waar antwoord bestaat of dat er een juiste manier is om iets te doen – ongeacht wat de context is.

Veel van de aan het duiken gerelateerde kennis en vaardigheden hebben echter een sterke relatie met de context. Wanneer context in overweging genomen wordt, dan is juist of onjuist soms niet meer duidelijk te onderscheiden. Er onstaat een grijze zone.

De omgang met omgevingsfactoren kan alleen geleerd worden in een context waar die factoren bestaan. Het leren in context is deel van de constructivistische benadering tot leren.

Constructivistische doelen worden gedefinieerd in termen zoals gepast of ongepast. In essentie is het subjectief. In context kan een antwoord, of een manier of iets te doen, variëren. Het is niet juist of onjuist, maar gepast of ongepast. Het hangt voor een groot deel van de situatie (de context) af.

Voor het nemen van passende beslissingen is een solide theoretische basis nodig en moet onder begeleiding geoefend worden in een variatie aan omstandigheden (een mentor). Cursussen met constructivistische eindtermen zijn zowel voor de instructeur als voor de leerling een uitdaging.

Tot welk niveau kan een noodzaak voor constructivisme beperkt worden?

Vrijwel volledig – wanneer van leerlingen niet verwacht wordt dat ze passende beslissingen nemen nadat de opleiding is afgerond, dan kan de cursus volledig op objectivistische eindtermen gebaseerd worden (bijvoorbeeld Scuba Diver).

In grote mate – wanneer leerlingen opgeleid worden voor duidelijk gedefinieerde omstandigheden, dan kan hun handelen grotendeels gedefinieerd worden in termen van juist en onjuist. Dit kan gedaan worden door een brevet te beperken tot omstandigheden die gelijk of beter zijn dan die welke in de cursus ervaren zijn (Open Water Scuba Diver, initiaties en Advanced Scuba Diver).

In beperkte mate – wanneer leerlingen opgeleid worden om verschillende technieken uit te voeren die voor hetzelfde doel gedacht zijn (zoals dit het geval is in Scuba Safety & First Aid). Wanneer leerlingen meerdere technieken leren, dan wordt dit gedaan om zich an verschillende omstandigheden aan te passen. De gedachte dat die flexibiliteit nuttig is, sluit een objectivistische lesmethode (waarin context geen rol speelt) uit.

Helemaal niet – wanneer leerlingen de verantwoordelijkheid voor de gezondheid en veiligheid van anderen op zich zullen nemen (als Scuba Guides of instructeur). Bij het nemen van beslissingen voor derden moeten vele factoren in overweging genomen worden (duikomstandigheden, het niveau van de deelnemers, de logistiek op de duikplaats, de ervaring van de staf en nog veel meer). Iedere variabele kan een beslissing beïnvloeden wanneer verantwoordelijkheid voor andere duikers genomen wordt. Het grote aantal variabelen sluit een objectivistische lesmethode uit.

Wat zijn belangrijke componenten van objectivistisch lesgeven?

Objectivisme is op uitvoering gebaseerd. Een duikorganisatie formuleert een serie uitvoeringsvereisten waaraan voldaan moet worden om een brevet te behalen.

Uitvoeringsvereisten worden meetbaar geformuleerd. Vaardigheden zijn volbracht wanneer de leerling deze op een comfortabele manier kan uitvoeren en zo dat het vertrouwen er is dat het ook in de toekomst zal lukken. Aan vereisten voor kennis is voldaan wanneer de leerling beheersing van de theorie toont door het verwachte antwoord op vragen te geven.

In objectivisme bestaat geen grijze zone. Om te slagen moet een leerling aan alle uitvoeringsvereisten voldoen. Een matige prestatie of het vervullen van slechts een deel van de uitvoeringsvereisten is niet acceptabel.

Objectivisme begint met een definiëren van een taak of functie (wat is een Scuba Diver) en splitst die definitie dan in sub-definities voor individuele vaardigheden en vereiste voor kennis (een Scuba Diver kan een masker leegblazen). Deze sub-definities worden dan geformuleerd in uitvoeringsvereisten (wanneer je Scuba Diver wilt worden dan moet je in staat zijn om een masker leeg te blazen). Het niet voldoen aan een sub-definitie (of uitvoeringsvereiste) betekent dus dat de leerling niet voldoet aan de definitie van een Scuba Diver. Alleen 100% beheersing is acceptabel.

Objectivistisch lesgeven is dus de leerling vertellen wat de uitvoeringsvereisten zijn, de informatie geven om die te vervullen en dan te controleren of de leerling dit ook (100%) kan.

Wat is anders bij constructivistische opleidingen?

Bij constructivisme is er geen juist of onjuist en zijn er dus geen uitvoeringsvereisten. Het doel van een opleiding wordt in algemenere termen geformuleerd. Deze heten doelstellingen. Zulke algemene formuleringen hebben tot gevolg dat de beslissing over zakken of slagen subjectief wordt.

Omdat zakken en slagen nu een oordeel wordt van degene die lesgeeft (en beoordeeld), moet die persoon zelf een omvattende ervaring in verschillende situaties (verschillende context) hebben en beschikken over een gefundeerd niveau van kennis. Omdat er geen “waarheid” of “enige juiste manier” is die aan de leerling overgebracht kan worden neemt de begeleider de rol van mentor.

Een mentor werkt richting een doel met een open einde. Een cursus kan niet stoppen op het moment dat de leerlingen “het juist doen”, omdat zoiets niet bestaat. In de optiek van het constructivisme is leren iets wat een leven lang duurt. Het slagen voor een constructivistisch leerproces wordt gemeten aan acceptabele prestaties. Wat acceptabel is en wat niet, is gebaseerd op de gezichtspunten van de gemeenschap van mensen die de activiteit uitoefenen waarvoor de cursus gedaan wordt – het paradigma of de geaccepteerde norm.

Vrijwel alle instructeurs bouwen constructivistische elementen in alle cursussen in. Dit kan iets eenvoudigs zijn, zoals een leerling tonen hoe deze efficiënter kan zwemmen nadat is opgevallen dat deze zich niet goed beweegt.

De geschiedenis van duikcursussen

Wat is de historische ontwikkeling van duikcursussen?

Tot in de jaren tachtig was het geven van duiklessen een hobby. De meeste cursussen werden via nationale organisaties aangeboden. Instructeurs hadden een "normale" baan en gaven daarnaast duiklessen in hun vrije tijd. De eindtermen (examens) waren min of meer gestandaardiseerd, maar een opleidingsstructuur was niet beschikbaar.

Een belangrijk kenmerk van deze periode was dat duikers lid waren van een groep of een vereniging. Een deel van het leren had plaats in formele sessies. Het meeste werd echter geleerd in regelmatige interactie met andere leden van de groep. Duikers leerden van elkaars kennis en ervaring. Die leerprocessen hadden een open einde en hebben alle kenmerken van constructivisme.

In het midden van de jaren tachtig begonnen steeds meer instructeurs met dit beroep in hun levensonderhoud te voorzien. In plaats van lid te zijn van de vereniging waar de opleiding gedaan werd, werden instructeurs aanbieders van commerciële dienst-verlening.

Bij commerciële dienstverlening veranderen de verwachtingen van de leerlingen (die nu klant zijn) en is ook de aansprakelijkheid anders. De eerste "commerciële" instructeurs noemde zichzelf graag "professionals" om zich als iets anders te identificeren als degenen voor wie het geven van duiklessen een hobby was.

Om aan de verwachtingen van de klanten (leerlingen) te voldoen werden alle stappen in de opleiding gedefinieerd, in plaats van alleen een lijst van eindtermen. Voor bedenkingen met betrekking tot aansprakelijkheid (wat defensief lesgeven heet) werden de opleidingsstappen zo vastgelegd dat de vorderingen van een leerling gemakkelijk gedocumenteerd konden worden.

Zulke cursussen die gemakkelijk gedocumenteerd kunnen worden heten modulair. Leerlingen ronden een stap in de opleiding af om toegang te krijgen tot de volgende stap. Wanneer alle stappen gedaan zijn, dan is de cursus afgerond en wordt de leerling gebrevetteerd. Zulke cursussen waren dus gebaseerd op een objectivistische traditie.

De ontwikkeling van modulaire cursussen stond aan de basis van een enorme toename in het aantal gebrevetteerde duikers.

Het succes van het modulaire systeem bij beginnerscursussen heeft geleid tot een tendens om alle opleidingsdoelen in meetbare

begrippen te formuleren. Deze "objectiviteit" heeft instructeurs en leerlingen voorzien van duidelijke definities over wat gedaan moet worden om voor een brevet te slagen.

Eind jaren negentig is een belangrijk zwaktepunt van objectivistische opleidingen duidelijk geworden. Door de manier waarop ze gestructureer zijn definiëren deze niet alleen wat van een leerling verwacht wordt, maar, als consequentie, ook wat een leerling niet hoeft te leren. Ze geven een excuus voor een minimalistische benadering.

Waarom is het de hoogste tijd om voor hogere opleidingen een constructivistische benadering in te voeren?

Voor een aantal toepassingen is er niets verkeerd met een objectivistische benadering, maar het is niet geschikt voor ieder opleidingsdoel. Er zijn ook bedenkingen over de toepasbaarheid in de eenentwintigste eeuw. Die bedenkingen komen voort uit drie aannames die aan de basis staan van het objectivistische leermodel:

- De instructeur en het systeem zijn de (enige) autoriteit die beschikt over alle kennis die geleerd moet worden
- Alle leerlingen moeten (en willen) dezelfde informatie krijgen om aan de uitvoeringsvereisten te voldoen of hebben dezelfde nieuwsgierigheid
- De leerlingen hebben interesse in de lessen van de instructeur en zien de noodzaak van de lesstof in

Het positioneren van de instructeur of het boek als "enige autoriteit" is geen optie meer. In de huidige tijd is informatie niet meer iets dat je hebt of niet hebt. De toegang tot internet heeft de beschikbaarheid van informatie veranderd en die invloed is beduidend groter geworden sinds het internet mobiel geworden is (smartphone, tabletcomputers).

De luxe dat alle leerlingen hetzelfde moeten en willen leren om aan de uitvoeringsvereisten te voldoen behoort tot het verleden. De toegang tot informatie is ook hier de oorzaak van zeer grote verschillen in de voorkennis die leerlingen meebrengen.

Wat wellicht het grootste probleem is, is de motivatie om te leren. Door de permanente toegang tot informatie (een smartphone met internettoegang heeft meer informatie dan een instructeur) geeft het gevoel dat informatie beschikbaar zal zijn wanneer daar behoefte aan is. Er ontwikkeld zich een instelling dat informatie niet iets is dat je in je hersens opslaat, maar wat je dan ophaalt wanneer er behoefte aan is (Just In Time or JIT).

Duikinstructeurs moeten zich bewust zijn van de gevolgen van deze veranderingen. Een modern opleidingssysteem moet zo ontworpen zijn dat het de mogelijkheid biedt om aan verschillende situaties aan te passen.

Constructivisme heeft vele belangrijke eigenschappen, waarvan er twee zijn waarop de nadruk gelegd moet worden. Kennis wordt

Wat zijn de consequenties van een keuze voor constructivisme?

individueel geconstrueerd en leren heeft plaats in context.

1) Individuele constructie van kennis en vaardigheden erkend dat iedere leerling een unieke persoon is. De lerende is niet (metafoor) "een lege emmer die door de instructeur met kennis gevuld wordt". In plaats van een passieve ontvanger, is de lerende actief op zoek naar oplossingen voor ondervonden "problemen".

2) Het leren in context heeft andere consequenties. Het betekent dat het resultaat van een leerproces afhankelijk is van de context waarbinnen geleerd wordt. Je kunt op school niet leren hoe je in het beroepsleven tewerk gaat – je leert dat in de context van de baan nadat je van school bent. Autorijden leer je niet op een lege parkeerplaats, maar op straat in het "echte" verkeer.

Zonder in detail te gaan is in het bovenstaande een belangrijke boodschap verborgen – de uitkomst van een leerproces kan variëren afhankelijk van de keuzes die de leerling maakt en afhankelijk van de context waarbinnen het leerproces plaatsheeft.

SCUBA C&P kan niet alle omstandigheden voorspellen waarbinnen leerprocessen zich afspelen (dat kan geen enkele duikorganisatie). Daarom is de last en verantwoordelijkheid voor individuele leerervaringen en contextuele factoren een taak van de instructeur.

Dit is geen triviaal aspect. Het bepaald de keuze om SCUBA C&P te positioneren als een ondersteunende entiteit voor duikprofessionals en niet andersom (de instructeur als bedienaar van een systeem ten dienst van het systeem).

Voor SCUBA C&P als organisatie definieert het de manier van interactie met geautoriseerde personen.

Voor Scuba Guides en instructeurs (waaronder degenen die in opleiding zijn om het te worden) betekent dit dat eenvoudigweg doen wat je opgedragen is, niet voldoende zal zijn. Logica, context, individuele behoeften en andere overwegingen moeten meegewogen worden wanneer beslissingen genomen worden of acties uitgevoerd.

SCUBA C&P heeft zich tot doel gesteld een systeem op te zetten waarmee het mogelijk is te handelen in de context van het dagelijkse werk van een duikprofessional.

SCUBA C&P als organisatie

Reactief zijn maakt snelle communicatie noodzakelijk. SCUBA C&P doet vrijwel alle communicatie met geautoriseerde personen via het internet. Dit wordt gedaan met aanwendingen die automatisch en onmiddellijk gegevens voor alle lezers en gebruikers up-to-date maken.

Hoe is SCUBA C&P gestructureerd om geautoriseerde personen op een flexibele manier voor het dagelijkse werk als instructeur te ondersteunen?

In de huidige situatie is het niet altijd mogelijk om gelegenheden

voor het lesgeven te voorspellen. Instructeurs moeten erop voorbereid zijn om onverwachte gelegenheden te nemen. Dit kan betekenen dat iets anders gedaan wordt dan eigenlijk de bedoeling was om zich aan te passen aan de behoefte van leerlingen, het weer of andere omstandigheden.

SCUBA C&P streeft ernaar om handboeken voor instructeurs, presentatie hulpmiddelen (jpg slides, PowerPoint) voor alle situaties beschikbaar te hebben. Wanneer de instructeur internettoegang heeft, dan kan de meest recente versie van het instructeurshandboek gelezen worden en kan een download gedaan worden voor belangrijke leshulpmiddelen.

Voor theorie zijn boeken voor leerlingen beschikbaar. Instructeurs kunnen de boeken inkopen bij SCUBA C&P. Het is aanbevolen om van de boeken gebruik te maken, maar dit is niet verplicht. Het is instructeurs toegestaan de theorie van een cursus in formele lessen aan de leerlingen over te brengen.

De bovenstaande punten geven aan dat SCUBA C&P de nadruk legt op de rol van de instructeur en hoe het systeem opgezet is om in de nodige flexibiliteit te voorzien.

Situaties waarin een cursus niet gedaan kan worden omdat een systeemcomponent ontbreekt (een examenboekje, een PowerPoint presentatie, een boek, brevetaanvragen of andere) worden zoveel mogelijk voorkomen.

Standaards

De achtergronden van standaards

Waarom zijn standards belangrijk?

Ongeacht hoe goed een instructeur les geeft, het resultaat van een cursus moet gedocumenteerd worden op een gestandaardiseerde en geaccepteerde manier. Voor duikopleidingen bestaan ISO normen. Het vervullen van deze normen moet gedocumenteerd zijn omdat duikers anders niet wordt toegestaan binnen de grenzen van hun opleiding te duiken wanneer ze naar een andere locatie reizen.

Buiten de duikindustrie tonen standards (en de gerelateerde ISO normen) dat de industrie een instrument voor zelfregulatie heeft. Dit kan ongewenste politieke interventie voorkomen, verzekerings-dekking betaalbaar houden en van nut zijn bij juridische conflicten.

Standaards voorzien in een definitie hoe een omzichtige instructeur te werk gaat. Instructeurs hebben de verplichting zorgvuldig te handelen. Het niet vervullen van die plicht van zorgvuldigheid is nalatigheid. In een juridisch strijdgeval of ander geval waarin een ander schade heeft geleden zal nalatigheid een belangrijk onderwerp zijn. De standaards voorzien in een definitie die kan helpen bij het argumenteren van een adequaat niveau van zorgvuldigheid.

Het bestaan van duidelijk gedefinieerde standards maakt het gemakkelijk voor reizende duikers om zich voor een vervolgopleiding in te schrijven. Voor zowel verwijzingen als voor de vereisten voor vervolgopleidingen maken de standards duidelijk waar een duiker staat en welke volgende stap beschikbaar is.

Wat doen standards?

Standards zijn het belangrijkste communicatiemiddel voor SCUBA C&P naar geautoriseerde personen en bedrijven. Ze staan SCUBA C&P toe duidelijk te definiëren wat mag en wat niet mag in de geautoriseerde activiteiten.

Standards zijn vastgelegd om de activiteiten van duikprofessionals zo te reguleren dat de gezondheid en de veiligheid van de eindverbruiker niet gecompromitteerd wordt.

Standards "vertalen" normen (zoals de ISO normen voor duikopleidingen) in een manier van werken die in de praktijk omgezet kan worden. Daarnaast wordt informatie verzameld uit ongevallenberichten en ervaringen die instructeurs in verschillende omstandigheden opdoen. Allen samen voorzien die bronnen in richtlijnen die uitstekend zijn aangepast aan het dagelijkse werk van duikprofessionals.

Waarom moeten standards gevolgd worden zoals deze geschreven zijn?

Duiken is niet zonder risico. Er gebeuren ongelukken. Standards zijn geschreven om het risico te beperken, maar standaards zijn altijd een compromis. Er is altijd een conflict tussen het voorkomen van ongevallen tijdens de opleiding en het op een dusdanige manier geven van een cursus dat de duiker na brevettering veilig en zonder

risico duiken kan maken.

Het voorkomen van ongevallen tijdens de opleiding zou eigenlijk gemakkelijk zijn – gewoon tijdens de opleiding niet het water in gaan (of dicht bij het water komen). Het zal echter duidelijk zijn dat een dergelijke "veilige" cursus ongevallen na de opleiding veroorzaakt. Om te zorgen dat leerlingen na de opleiding veilig kunnen duiken, moet tijdens de opleiding een bepaald niveau van risico geaccepteerd worden.

Het zal ook duidelijk zijn dat het niveau van risico dat tijdens opleiding geaccepteerd wordt binnen redelijke grenzen moet blijven. De mogelijkheid om na de cursus de veiligste duiker ter wereld te worden helpt niet wanneer leerlingen ziek worden of gewond raken voordat de opleiding afgerond is.

Er moet dus een compromis gevonden worden tussen een acceptabel niveau van risico tijdens de opleiding en een acceptabel niveau van risico na de opleiding.

Een dergelijk compromis heeft een basis in vele jaren van duikopleiding. In het verleden zijn fouten gemaakt. Via ongevallen en andere ervaringen is het compromis steeds verder verfijnd – dit wordt dan het paradigma, of de actuele norm voor het verzorgen van duikopleidingen.

Een dergelijke norm voorziet in grenzen (minima en maxima) waarbinnen activiteiten die in het kader van SCUBA C&P gedaan worden zich mogen bewegen. Zulke grenzen zijn in overeenstemming met de actuele norm (deze houden rekening met officiële normen en het historische perspectief).

Wanneer je meer doet dan door de standards voorgeschreven wordt, dan kan dit zeker resulteren in beter opgeleide duikers. Het risico dat je tijdens de opleiding neemt kan dan echter uitgaan boven acceptabele grenzen. Een wens om goede duikers op te leiden kan tot gevolg hebben dat je te veel van de leerlingen verlangt.

Wanneer je minder doet dan de standards voorschrijven, dan kan dit zeker de veiligheid tijdens de opleiding verbeteren. Het is echter geen verbetering van de veiligheid in het algemeen. Een aantal potentieel gevaarlijke handelingen kunnen beter geleerd worden terwijl een instructeur aanwezig is, dan dat dit na de opleiding zelfstandig gedaan wordt (training om een noodopstijging te doen kan daarbij als voorbeeld dienen).

Het kan verleidend zijn om veiligheid als de grootste prioriteit voor een instructeur te zien, maar dat is een te eenvoudige zienswijze. Opleiding is een bepalende factor voor de veiligheid na brevettering. Er zijn dus altijd twee prioriteiten: veiligheid (tijdens de cursus) en opleiding (voor de veiligheid na de cursus).

Standards helpen instructeurs bij het nemen van gepaste beslissingen, maar kunnen nooit als excuus voor slechte beslissingen gebruik worden.

Kunnen standards altijd zo gevolgd worden als deze geschreven zijn?

Standards zijn abstract en houden dus geen rekening met de context waarbinnen een opleiding gedaan wordt. Het aan de context aanpassen van de standards is de taak van de instructeur.

In sommige gevallen wordt die verantwoordelijkheid expliciet in de standards vermeld – dat is bijvoorbeeld het geval wanneer de standards een maximum aantal deelnemers aangeven, maar erbij vermelden dat dit aantal gereduceerd moet worden wanneer de omstandigheden daartoe aanleiding geven.

Initiaties zijn een formeel hulpmiddel om met bepaalde omgevingsfactoren rekening te houden. Deze formele introducties geven de leerlingen aanvullende informatie over factoren zoals bijvoorbeeld het duiken op grotere hoogte.

Initiaties zijn niet beschikbaar voor alle denkbare omstandigheden. Er bestaan zeer veel omgevingsfactoren die een duiker beïnvloeden kunnen. Zulke factoren veranderen in de tijd (b.v. het weer) en per locatie (b.v. hoogte boven de zeespiegel). De context van de situatie op de tijd en plaats van de opleiding moet in overweging genomen worden en gecombineerd worden met informatie uit de standards om een gepaste beslissing te nemen.

Om de verantwoordelijkheid van een instructeur te kunnen vervullen moet die instructeur:

- De standards die de activiteit reglementeren zeer goed kennen
- Zich bewust zijn van (en ervaring hebben met) de plaatselijke duikomstandigheden
- Zich bewust zijn van (en houden aan) de wetten en regelgeving die plaatselijk op het duiken van toepassing is (het plaatsen van een duikvlag, regels voor boten)
- Kennis hebben van (en ervaring hebben met de manier waarop duikers in de lokale omgeving hun duiken organiseren

Wanneer lokale wetten het vervullen van de standards in de weg staan, dan heeft de wetgeving voorrang. Standards mogen nooit gebruikt worden als excuus om wetten of regels te overtreden (in gevallen waarin de standards en de wet-of regelgeving in conflict staan is het verplicht SCUBA C&P te informeren, omdat het zinvol kan zijn de standards te veranderen).

Wanneer het volgen van de standaards tot gevolg zou hebben dat voor de leerlingen een onacceptabel risico ontstaat, dan is het niet toegestaan de standards te volgen. Standards zijn geschreven om zulke gevallen te voorkomen, maar er kunnen situaties bestaan waarmee bij het schrijven van de standards geen rekening gehouden is. Informeer SCUBA C&P wanneer je een dergelijke situatie tegenkomt, zodat het mogelijk is de standards aan te passen.

Wanneer veranderen standards?

Standaards vertalen normen en ervaringen in een actieplan voor instructeurs. Normen kunnen veranderen en nieuwe ervaringen worden gemaakt zolang instructeurs duikopleidingen geven. Standards moeten daarom dynamisch zijn en rekening houden met nieuwe bevindingen en ervaringen.

Factoren die reden kunnen zijn voor veranderingen zijn o.a.:

- Informatie van instructeurs dat het vervullen van een standard een onacceptabel risico met zich meebrengt
- Informatie van instructeurs dat standards bij de plaatselijke regelgeving en wetten niet vervuld kunnen worden
- Veranderingen in EN en ISO normen
- Nieuwe bevindingen in de wetenschap die van invloed zijn op de veiligheid van duikers
- Nieuwe vindingen van ingenieurs (waaronder de fabrikanten van duikuitrusting)
- Statistieken of informatie uit de markt die aangeeft dat de huidige standards resulteren in een programma dat niet aan de verwachtingshouding van de eindverbruiker voldoet

Wanneer is aan standaards voldaan?

Hoe beslist een instructeur wie aan een cursus mag deelnemen?

Standards geven niet alleen een gedragscode voor instructeurs, maar geven ook de vereisten waaraan voldaan moet worden om een brevet te behalen.

Als eerste stap bepalen de standards wie wel en wie niet aan een bepaalde cursus mag deelnemen. Minimum leeftijd, gezondheid en conditie en reeds behaalde brevetten van potentiële deelnemers zijn vastgelegd. Van instructeurs wordt verwacht dat deze de documenten van leerlingen controleren. Het is ook vereist dat de instructeur controleert of de kennis en vaardigheden in overeenstemming zijn met het brevet dat de kandidaat heeft.

Vereisten vooraf worden op papier (of elektronisch) gecontroleerd. Voor de praktijk wordt de vaardigheden review van de voorgaande cursus gedaan en voor een controle van kennis wordt een examen uit de voorgaande cursus gegenereerd. Wanneer de leerling niet het verwachte niveau heeft, dan dienen bijlessen gegeven te worden om bedenkingen over de kennis of vaardigheden op te lossen.

Hoe bepaald een instructeur of aan objectivistische uitvoeringsvereisten voor theorie voldaan is?

Objectivistische uitvoeringsvereisten zijn direct afgeleid van de definitie van een niveau van brevettering. Sub-definities voorzien in meetbare verklaringen die formuleren wat van een leerling verwacht wordt.

Een sub-definitie kan in relatie staan tot verbale informatie. Verbale informatie is een feit, een getal of iets anders. Het antwoord op dezelfde vraag is altijd gelijk. Bijvoorbeeld:

- Uitvoeringsvereisten: noem de snelheid van warmteverlies voor een onbeschermde duiker in het water in vergelijking met lucht van dezelfde temperatuur.
- Vraag: Wat is de snelheid van warmteverlies voor een onbeschermde duiker in het water in vergelijking met lucht van dezelfde temperatuur?
- Antwoord: tot 25 keer sneller.

Voor verbale informatie is het stellen van een vraag meestal niet veel meer dan het herformuleren van een uitvoeringsvereiste. Instructeurs genereren eenvoudigweg een test en controleren of de leerlingen het juiste antwoord geven.

Een sub-definitie kan ook in relatie staan tot een intellectuele vaardigheid. Intellectuele vaardigheden maken het mogelijk kleine variaties in een vraag aan te brengen die steeds een ander antwoord vragen, maar iedereen die dezelfde vraag krijgt moet hetzelfde antwoord geven. Bijvoorbeeld:

- Uitvoeringsvereiste: bereken het nieuwe volume van een flexibel vat op een aangegeven diepte nadat eerst het volume op een andere diepte gegeven is.
- Vraag: Een flexibel vat heeft op een diepte van 30 meter een volume van 2 liter. Wat is het volume wanneer dat vat meegenomen wordt naar een diepte van 10 meter?
- Antwoord: 4 liter.

Intellectuele vaardigheden maken een denkproces of berekening noodzakelijk om het antwoord te vinden, maar het antwoord is nog steeds “juist of onjuist”. De uitvoeringsvereiste gaat uit van het toepassen van een duidelijk gedefinieerde intellectuele vaardigheid.

Wanneer een leerling een fout maakt met een vraag over een intellectuele vaardigheid, dan dient het denkproces om het antwoord te vinden nogmaals uitgelegd te worden. Om daarna het begrip te controleren kan de vraag op een eenvoudige manier aangepast worden door de getallen (of andere gegevens) te veranderen.

Antwoorden op objectivistische vragen zijn juist of onjuist (daarbij is het niet belangrijk of het om een intellectuele vaardigheid of om verbale informatie gaat. Er is geen grijze zone.

Testen en examens over objectivistische informatie moeten altijd met een score van 100% afgerond worden. De uitvoeringsvereisten definiëren het niveau van het brevet. Foute antwoorden geven aan dat de duiker nog niet het niveau heeft dat voor het betreffende brevet gedefinieerd is. Een brevet kan dus nog niet verstrekt worden.

Het is altijd mogelijk om een vergissing te maken. Een vraag verkeerd lezen of het verkeerde vakje aankruisen zijn veel voorkomende problemen. Het is niet de bedoeling om een brevet te weigeren voor zulke kleinigheden.

De procedure voor examens is daarom dat de leerling in eerste instantie een score van tenminste 80% dient te behalen. Verkeerd beantwoorde vragen worden dan met de instructeur doorgesproken. Wanneer de instructeur vaststelt dat de leerling de informatie begrepen heeft, dan kan die alsnog gebrevetteerd worden. Wanneer echter vastgesteld wordt dat de fouten door een gebrek aan kennis ontstaan zijn, dan dient bijles gegeven te worden totdat aan alle uitvoeringsvereisten voldaan is.

Hoe beoordeelt een instructeur objectivistische uitvoeringsvereisten in het water?

Objectivistische vaardigheden zijn strikt gedefinieerd. Uitvoeringsvereisten beschrijven in meetbare begrippen wat van een leerling verwacht wordt. Net als bij objectivistische theorie bestaat er geen grijze zone. Alle vaardigheden moeten beheerst worden alvorens tot brevettering over te gaan.

Beheersing betekend dat een leerling een vaardigheid kan uitvoeren op het moment dat daar behoefte aan is. Het is dus niet voldoende het een keer juist gedaan te hebben – de leerling moet in de toekomst op die vaardigheid kunnen vertrouwen.

Voor objectivistische uitvoeringsvereisten is het noodzakelijk dat de leerling een vaardigheid kan herhalen wanneer dat gevraagd wordt. Om dat niveau te bereiken is herhaling een vereiste. Het is niet altijd mogelijk (en moeilijk te zien), maar het heeft de voorkeur dat een intellectuele gestuurde vaardigheid door herhaling tot een motorische vaardigheid wordt. In een motorische vaardigheid wordt een volgende beweging door de vorige beweging automatisch opgeroepen of gestuurd.

Nadat een vaardigheid een keer juist is gedaan zorgt herhaling ervoor dat die vaardigheid in de toekomst beschikbaar is wanneer dat nodig is. Om te meten in hoeverre de leerlingen motorische vaardigheden ontwikkeld hebben kan van vaardigheden reviews gebruik gemaakt worden.

Hoe worden constructivistische doelstellingen gemeten?

Constructivistische eindtermen worden niet in uitvoeringsvereisten geformuleerd, maar in breder geformuleerde doelstellingen. Zulke doelstellingen bevatten woorden zoals passend, toereikend, redelijk, adequaat en andere. Daarmee is duidelijk dat het gaat om een norm die een zekere mate van subjectiviteit heeft.

Wanneer de prestaties van een leerling in context beoordeeld worden, dan is dit niet meer op “juist of onjuist” te waarderen. De persoon die beslist of een actie passend, toereikend, redelijk of adequaat is moet zelf ervaring hebben in dezelfde of een vergelijkbare context om de prestaties op hun waarde te kunnen schatten.

Om te helpen bij het beoordelen heeft SCUBA C&P vragenlijsten beschikbaar (beoordelingsformulieren). Zulke formulieren kwantificeren niet alleen een prestatie, maar zijn ook een basis voor een verder leerproces. Een leerproces heeft in dat geval de vorm van een discussie of workshop.

Voor het gebruik van de formulieren en vooral om een discussie te modereren moet de instructeur een expert zijn. Expert zijn maakt een (zeer) gefundeerde theoretische kennis, ervaring met de context waarin de leerling geplaatst is en ervaring met de taak noodzakelijk.

Daarom is het organiseren van complex constructivistische sessies voorbehouden aan instructeurs die daarvoor zijn opgeleid. Die training is alleen beschikbaar voor instructeur met ervaring.

Dit betekent niet dat andere instructeurs geen constructivisme gebruiken. Van iedere professional wordt verwacht de leerlingen te observeren en hun te laten profiteren van eigen ervaring. Dit heet "eenvoudig constructivisme". In plaats van een constructivistisch leerproces te plannen maakt de instructeur gebruik van ongeplande gelegenheden om extra input te geven.

Wat is de rol van SCUBA C&P?

Hoe informeert SCUBA C&P geautoriseerde personen en bedrijven over veranderingen in de standards?

SCUBA C&P heeft drie handboeken die standards bevatten – het Scuba Instructor Manual, Advanced Instructor Manual en Instructor Trainer manual. Voor Scuba Instructors is alleen het Scuba Instructor Manual relevant.

Het Scuba Instructor Manual bestaat in twee versies.

- Een papierversie die up-to-date geleverd wordt, maar waarin de instructeur daarna zelf veranderingen moet verwerken.
- An elektronische versie in het internet. Deze versie wordt automatisch actueel gemaakt wanneer er veranderingen zijn. Er is geen vertraging. Alle instructeurs hebben onmiddellijk toegang tot de meest actuele informatie.

Het is de verantwoordelijkheid van de instructeur om het instructor manual up-to-date te houden. Voor dat doel worden veranderingen doorgegeven.

Controleert SCUBA C&P of personen en bedrijven zich aan de standaards houden?

Het SCUBA C&P systeem doet aan kwaliteitsbewaking. Gebrevetteerde leerlingen kunnen een vragenlijst krijgen. Een deel van de vragen is voor het verzamelen van gegevens voor verbetering van het systeem, een deel gaat over standards.

SCUBA C&P reageert daarnaast op geschreven berichten die aangeven dat mogelijkerwijs de standards overtreden zijn. Zulke berichten kunnen van andere instructeurs of van duikers komen.

In eerste instantie gaat SCUBA C&P ervan uit dat het om een misverstand gaat en wordt de instructeur om uitleg gevraagd. Wanneer het antwoord bevredigend is, dan wordt de zaak afgesloten.

Wanneer geen bevredigend antwoord komt, dan wordt een kwaliteitsbewakingszaak geopend. De procedure daarvoor staat in het "services, standards & procedures" handboek.

Standaards workshop

In de standards workshop zal de staf het instructor manual met je doornemen. Daarbij krijg je uitleg over de structuur en welke informatie in ieder deel van het Services, Standards & Procedures deel en de diverse Methoden & Materialen Manuals te vinden is. Daarbij wordt je op belangrijke punten gewezen.

Procedures

Wat zijn procedures

Wat zijn procedures?

Procedures beschrijven je interactie met SCUBA C&P. Het gaat over dingen zoals boeken en andere materialen bestellen, het documenteren van de vorderingen van leerlingen, het genereren van examens en testen en het doen van brevetteringen.

Waarom zijn procedures noodzakelijk?

SCUBA C&P is een internationale organisatie. Geautoriseerde personen spreken verschillende talen. Dat is ook het geval voor de staf. Het is daarom waarschijnlijk dat communicatie plaats heeft in een andere taal dan de moedertaal. Het is daarom noodzakelijk om een standaard protocol te hebben om communicatieproblemen te voorkomen.

Daarnaast heeft SCUBA C&P een sterk gestroomlijnd intern systeem. Dankzij dit systeem blijven de bureaukosten laag en kunnen producten en diensten tegen attractieve prijzen aangeboden worden. Zoveel te beter we in staat zijn in behoeften van personen en bedrijven te voorzien zonder dat de staf daar veel aan moet werken, zoveel te beter zijn we in staat het prijsvoordeel te handhaven.

Om zeker te stellen dat alle instructeurs de procedures kunnen volgen wordt in de volgende workshop geoefend met de diverse mogelijkheden.

Workshop

- Het bestellen van materialmen – een overzicht over de prijslijst en zeker stellen dat je weet wie je kunt contacteren om je bestelling te plaatsen.
- Het documenteren van de vorderingen van je leerlingen – een overzicht.
- Brevettering – het invullen van een formulier.
- Verlenging van je licentie – de licentie-periode, vereisten voor verzekering en de keuze voor betaling via bank of PayPal.
- Kwaliteitscontrole – doornemen van de bijbehorende tekst in het instructor manual.
- In het geval van een ongeval - doornemen van de bijbehorende tekst in het instructor manual

Overzicht voor juridische overwegingen

Nalatigheid

Wat is nalatigheid?

De meeste juridische overwegingen voor het geven van duikcursussen hebben een relatie met nalatigheid. Nalatigheid betekend in essentie dat je handelen (of het gebrek daaraan) schade tot gevolg heeft gehad, terwijl je beter had moeten weten.

Nalatigheid gaat over schade en ongevallen die voorkomen had kunnen worden. Schade die voorzien en voorkomen had kunnen worden wanneer je zorgvuldig gehandeld had.

Wat je van plan was te doen telt niet. Het gaat alleen om wat werkelijk gedaan is. Wanneer je in eerste instantie een duik afzegt vanwege slecht weer, maar je daarna laat ompraten door klanten die willen duiken om toch te gaan, dan telt je intentie om af te zeggen niet (dit kan zelfs tegen je gebruikt worden omdat je intentie om af te zeggen toont dat je wist dat de omstandigheden niet acceptabel waren).

Wanneer het juridische systeem vaststelt dat een instructeur nalatig is geweest, dan zijn er consequenties. Dit kan zijn dat de schade betaald moet worden, maar bij een dodelijk ongeval kan dit ook een gevangenisstraf voor dood door schuld betekenen.

Wanneer ben je nalatig?

Je bent nalatig wanneer je je functie niet vervuld hebt op de manier zoals die redelijkerwijs van je verwacht mag worden. Voor sommige beroepen is dit duidelijker dan voor andere.

Voorbeeld: de functie van een vrachtwagenchauffeur is vastgelegd in een veelvoud aan wetten en regels. Geen alcohol drinken, vaak een rustpauze houden (wat met een schrijver gecontroleerd wordt), de lading juist verstouwen, hoeveel millimeter profiel de banden moeten hebben et cetera. Het niet vervullen van één of meer van die regels maakt een vrachtwagenchauffeur nalatig.

Een conflict over nalatigheid wordt aan de hand van vier punten bepaald:

- Had de beschuldigde een plicht om zorgvuldig te handelen?
- Werd die verplichting op voldoende manier vervuld?
- Was het niet vervullen van de verplichting om zorgvuldig te handelen de directe oorzaak van het voorval?
- Heeft het voorval schade tot gevolg gehad?

Wanneer je de massa van een vrachtwagen in overweging neemt, dan is er zeker een verplichting om zorgvuldig te handelen. Wanneer het profiel van de banden niet aan de norm voldoet, dan is de verplichting om zorgvuldig te handelen niet vervuld. Wanneer het ongeval veroorzaakt is doordat de vrachtwagen niet snel genoeg kon remmen, dan is het profiel van de banden waarschijnlijk deel van de

directe oorzaak. Wanneer het te laat stoppen schade veroorzaakt heeft, dan is de vrachtwagenchauffeur waarschijnlijk nalatig geweest.

De vrachtwagenchauffeur had moeten weten dat met slechte banden slippen mogelijk is en daardoor een langere remweg veroorzaakt wordt. Het ongeval had daarom voorkomen kunnen worden. Met andere woorden had de chauffeur beter moeten weten dan met slechte banden de weg op te gaan.

Het verschil tussen een chauffeur en een duikinstructeur is de hoeveelheid regels en wetten die de activiteit reglementeren. In de meeste landen zijn er vrijwel geen wetten die op het geven van duiklessen van toepassing zijn.

Waarom is de situatie van een duikinstructeur minder eenvoudig?

> *Je dient je er echter van bewust te zijn dat dit niet altijd het geval is. In sommige landen worden de activiteiten van duikinstructeurs gereglementeerd. Het is je eigen verantwoordelijkheid als instructeur om de wetgeving te kennen in het land waar je lesgeeft.*

In afwezigheid van wetten en regels wordt de grens tussen het op juiste of onjuiste wijze vervullen van je functie minder duidelijk. Om te beslissen of een instructeur zorgvuldig gehandeld heeft moet eerst vastgesteld worden wat überhaupt van een zorgvuldige instructeur verwacht wordt.

Om dat te bepalen moet de rechter zich informeren met behulp van een "expertise". Dat is een respectabele persoon uit de bevolking die gespecialiseerd is in het vakgebied waarover vragen gesteld worden. Antwoorden op de vragen helpen dan om vast te stellen of de duikinstructeur zorvuldig gehandeld heeft.

De definitie van zorgvuldig handelen wordt dus achteraf gegeven. De formulering van zorgvuldigheid kan behoorlijk variëren, afhankelijk van wie als expert gevraagd wordt. Omdat nalatigheid bepaald wordt op basis van die definitie van "zorgvuldig handelen" zal de definitie van de expert een grote invloed hebben op de uitkomst van de procedure.

Hoe wordt vastgesteld of de verplichting om zorgvuldig te handelen op passende manier vervuld is?

> *„Een redelijk bekwame persoon is een concept of norm in wetgeving waarin een hypotetische persoon wordt geschilderd die in de ogen van de bevolking handelt zoals dat verwacht mag worden van een normale, redelijke persoon in dezelfde of vergelijkbare omstandigheden. Wanneer het wordt persoon vervangen wordt door een rol of een beroep, dan wordt het concept toegepast op een persoon in die specifieke rol."*

Op basis van de antwoorden van de expert krijgt de "redelijk bekwame instructeur" vorm. Voor dat doel zouden de standards van de opleidingsorganisatie, plaatselijke gewoonten, wetten en regels in overweging genomen moeten worden. Een ander aspect is de context waarbinnen het voorval heeft plaatsgehad.

De theoretische "redelijk bekwame instructeur" krijgt de lichamelijke en mentale eigenschappen van de beschuldigde toegewezen. De

theoretische "redelijk bekwame instructeur" is echter iemand zonder emoties en iemand die altijd volledig geconcentreerd is op de situatie om hem/haar heen. De redelijk bekwame instructeur zal altijd omzichtig handelen.

Afwijkingen tussen het handelen van de echte instructeur en de theoretische instructeur worden bekeken om vast te stellen of deze een onmiddellijke oorzaak van het voorval zijn. Wanneer dat het geval is kan de instructeur als nalatig gezien worden.

Om de kans om als nalatig gezien te worden tot een minimum te beperken moet je als instructeur of duikgids dus zorgen dat je handelen zo goed mogelijk overeenkomt met de verwachte beschrijving van het handelen van de theoretische redelijk bekwame instructeur. Acties die aan dat doel werken worden defensief lesgegeven genoemd.

Defensief lesgeven

Als instructeur heb je dezelfde verplichting om zorgvuldig te handelen als al je collega's. Het zou niet redelijk zijn om een oordeel op te bouwen op de notie dat alle instructeurs in de wereld niet redelijk bekwaam zijn.

Hoe kunnen standards helpen bij een voordelige vergelijking tussen jou en de theoretische redelijk bekwame instructeur?

Het volgen van de standards en richtlijnen van SCUBA C&P plaatst je in een situatie waarin jouw acties vergelijkbaar zijn met die van de collega's. Dit kan het voordeel van statistiek genoemd worden. Wanneer je twintigste leerling een ongeval heeft, dan is dit een risicofactor van 5%. Wanneer jou acties echter gelijk zijn aan die van je collega's en wanneer jullie samen 10.000 duikers gebrevetteerd hebben, dan is de risicofactor slechts 0.01%.

Om de waarde van standards te vergroten (voor juridische conflicten) kan SCUBA C&P een vragenformulier aan gebrevetteerde leerlingen sturen. Hun antwoorden zijn een bevestiging dat instructeurs de standards volgen (in vrijwel alle gevallen). Hierdoor kunnen de standards een belangrijke factor worden in de definitie van een redelijk bekwame instructeur.

Het volgen van de standards betekent onder andere dat je alleen leerlingen brevetteert die aan alle doelstellingen en uitvoerings-vereisten voldaan hebben.

Het volgen van de standards kan een instructeur niet tegen alle juridische risico's beschermen, maar het helpt bij het opbouwen van een sterke verdediging. Context is een belangrijke factor die door de standards niet afgedekt wordt. Van een instructeur wordt verwacht dat deze doet wat een redelijk bekwame instructeur in dezelfde situatie zou doen. Dit betekend dat met die situatie (context) rekening gehouden moet worden bij het nemen van beslissingen.

Hoe wordt context in overweging genomen?

Als instructeur ben je deel van de context. Stel zeker dat je in goede conditie bent en zorg dat je in staat bent om te tonen dat je fit bent om te duiken door regelmatig een medische keuring te doen. Zorg dat je niet beschuldigd kunt worden van het gebruik van middelen die je oordeelsvermogen of vermogen om te handelen negatief kunnen beïnvloeden.

Leerlingen zijn deel van de context. Stel zeker dat je leeftijd, lichamelijke conditie en andere factoren in overweging neemt bij de keuze van duikplaatsen, het aantal leerlingen per instructeur en andere factoren.

Lokale gewoonten zijn deel van de context. Wanneer er een gebruikelijke manier is om in de plaatselijke omgeving duiken te organiseren, dan is daar waarschijnlijk een goede reden voor. Volg plaatselijk gewoonten wanneer er geen dringende redenen zijn om dat niet te doen.

Je voorbereidingen kunnen de context in je voordeel veranderen door je mogelijkheden om te handelen, wanneer dat nodig is, te vergroten. Een drijver aan de oppervlakte, een lijn om af te dalen en op te stijgen, uitrusting voor noodgevallen en reserve-uitrusting en andere. Voorzorgen kunnen de veiligheid van een duikplaats verbeteren.

Zorg dat je op de hoogte bent van de weersvoorspelling en geef die informatie aan je leerlingen door. Beoordeel ook de duikomstandigheden. Deelnemende duikers moeten op de hoogte zijn van de omstandigheden en zelf beslissen of ze willen deelnemen en of ze zich daartoe in staat voelen. Voorkom situaties waarin duikers zich gedwongen voelen om in omstandigheden te duiken die ze liever uit de weg zouden gaan of dat leerlingen met onverwachte omstandigheden geconfronteerd worden.

Welke documenten kunnen helpen bij de verdediging tegen ongerechtvaardigde claims?

In een juridisch conflict is het belangrijk om documenten te hebben die kunnen helpen te tonen dat je zorgvuldig bent geweest. De afwezigheid van zulke documenten op zich kan gezien worden als indicatie van slordigheid.

Het persoonlijke logboek van een instructeur is bewijs van recente en regelmatige duikervaring en toont dat de instructeur de eigen vaardigheden up-to-date houdt.

Documentatie van cursussen of updates die bezocht zijn tonen dat je als instructeur moeite doet om up-to-date te blijven en dat je op de hoogte bent van recente ontwikkelingen in de duikindustrie.

Verklaringen van begrip van de duikveiligheid van leerlingen helpen om te tonen dat de leerling zich bewust is van de risico's die aan het duiken verbonden zijn en er desondanks zelf voor gekozen heeft om deel te nemen.

Resultaten van examens en vorderingen in een cursus tonen dat een leerling aan alle vereisten heeft voldaan die voor een brevet vereist zijn. Het toont ook dat de leerling het er zelf mee eens is dat deze stappen zijn afgerond.

Een overzichtsblad waarop alle deelnemers aan een cursus of duik zijn genoteerd kan helpen bij het vinden van getuigen.

Het gebruik van cursusboeken (in plaats van zelf alle informatie in lessen te geven) helpt om aan te tonen dat alle informatie om veilig te duiken voor de leerling beschikbaar was.

Verzekeringen

Scuba Guides en instructeurs moeten beschikken over een professionele aansprakelijkheidsverzekering. Zulke verzekeringen zijn bij verschillende maatschappijen beschikbaar.

Wat zijn algemene overwegingen voor een aansprakelijkheidsverzekering?

Defensief lesgeven helpt bij het voorkomen van ongevallen en bij de verdediging tegen ongegronde claims. Daarnaast betekent minder ongevallen ook minder kosten voor de verzekering en daarmee lagere premies.

De procedures voor kwaliteitscontrole zijn er onder andere voor bedoeld om instructeurs die een verhoogd risico van ongevallen en/of gegronde claims hebben, uit te sluiten voor het belang van de andere Scuba Guides en instructeurs.

Een aansprakelijkheidsverzekering biedt dekking voor fouten en onbedoelde nalatigheid. Wanneer je op 35 meter diepte een ongeval hebt met leerlingen die slechts op 30 meter zouden mogen duiken, dan ben je nog steeds verzekerd wanneer het niet de bedoeling was geweest zo diep te gaan. Vergeet echter niet dat je verzekering dekking kan weigeren wanneer bewezen kan worden dat je expres buiten de grenzen van geaccepteerde standards bent gegaan.

Je dient de richtlijnen te volgen die in de algemene standards opgenomen zijn.

Wat dien je te doen in het geval van een ongeval?

Module 2 – Theorieles geven

Lang geleden was er slechts één methode om theorieles te geven. Je stond dan als instructeur voor de klas en hield een les in de vorm van een monoloog. De situatie nu is anders. Leerlingen hebben toegang tot lesmaterialen en kunnen zich zelfstandig op het theoretische gedeelte van de cursus voorbereiden. Sommige leerlingen doen dit, andere niet. Sommige leerlingen leren snel, anderen langzaam of hebben moeite de theorie te begrijpen. Dit betekent dat jij je aan de specifieke behoeften van verschillende leerlingen moet aanpassen. Die behoeften kunnen sterk variëren. Je moet er dus goed op voorbereid zijn om je leerlingen bij het leren van theorie te begeleiden. Dit hoofdstuk en de praktijksessies met je Instructor Trainer zijn bedoeld om je op die uitdagingen voor te bereiden.

Introductie

Binnen het SCUBA C&P systeem zijn er drie methoden om theorie-kennis te ontwikkelen:

Wat zijn de drie manieren om theoriekennis te ontwikkelen in het SCUBA C&P systeem en welke daarvan is het onderwerp van deze cursus?

- Traditionele presentaties
- Bijlessen
- Constructivistische ontwikkeling van kennis

Deze module gaat hoofdzakelijk in op traditionele presentaties. Er wordt een herhaling gegeven voor bijlessen, maar dat onderwerp is gedetailleerd behandeld in de opleiding tot Assistant Scuba Instructor. Constructivistische ontwikkeling van kennis valt buiten de strekking van deze opleiding – dit komt aan de orde in modules voor het opleiden van Scuba Guides en Assistant Scuba Instructors.

Een Scuba Instructor is verantwoordelijk voor cursussen waarin leerlingen gebrevetteerd worden. Die verantwoordelijkheid betekent dat de instructeur zeker moet stellen dat aan uitvoerings-vereisten voldaan wordt.

Wat is de rol van een Scuba Instructor in vergelijking met een Assistant Scuba Instructor?

Een instructeur moet dus overzicht houden over de volledige cursus en alle activiteiten en ook een planning voor die activiteiten maken. Lesgeven is een deel van die taak, net als het organiseren van bijles voor leerlingen die moeite hebben met een deel van de cursusinhoud.

Een Assistant Scuba Instructor is één van de middelen die een instructeur beschikbaar heeft. De instructeur is verantwoordelijk voor de cursus als geheel. Het daadwerkelijke lesgeven mag gedelegeerd worden – in het bijzonder wanneer het om bijlessen gaat. Assistant Scuba Instructors zijn opgeleid voor het lesgeven. Ze zijn daarom waardevol voor een instructeur om een deel van het werk te doen.

Om deze module met succes af te ronden moeten kandidaten bij de presentatie van deze module aanwezig zijn. Naast deze aanwezigheidsplicht moet aan de volgende uitvoeringsvereisten voldaan worden:

Wat zijn de vereisten om deze module met succes af te ronden?

- Presenteer één een-op-een bijles voor theorie. Voor die les moet de minimum score volgens het beoordelingsblad behaald worden. Aanvullende presentaties zijn vereist voor kandidaten die deze score niet behalen.
- Geef twee theorielessen. Voor één van de twee lessen moet de minimum score volgens het beoordelingsblad behaald worden.
- Aanwezig geweest bij tenminste twee bijlessen voor theorie die door andere kandidaten gegeven worden.
- Aanwezig geweest bij tenminste vier theoriepresentaties die door andere kandidaten gegeven worden.

- Demonstreer het juiste gebruik van de ondersteunende materialen van SCUBA C&P voor het voorbereiden en geven van theorielessen.
- Demonstreer een diepgaand begrip van de relatie tussen de boeken van de leerlingen, de Methoden & Materialen handboeken en andere ondersteunende materialen.

Voor instructeurs van andere opleidingsorganisaties die deelnemen aan een add-on programma zijn de vereisten algemener. Ze moeten het juiste gebruik van SCUBA C&P materialen beheersen, maar hoeven niet te voldoen aan vereisten voor een minimum aantal presentaties. Afhankelijk van hun niveau van voorbereiding mag de presentatie ingekort worden. De kandidaten dienen tenminste één presentatie te geven om het begrip van het SCUBA C&P systeem beoordelen te kunnen (de minimum score moet behaald worden).

Algemene overwegingen

Wat is het belangrijkste aspect van de voorbereiding voor een theorieles?

Het is lang geleden dat de instructeur de enige bron van informatie voor leerlingen in duikcursussen was. In de laatste decennia is het aantal beschikbare boeken, video's en andere informatiebronnen enorm toegenomen. Het aantal internetpagina's dat aan het duiken gewijd is, is enorm. Het is zeer waarschijnlijk dat leerlingen informatie verkrijgen uit verschillende bronnen en niet meer alleen van de instructeur.

Niet alle beschikbare informatie is juist. Een deel van de informatie is gewoonweg fout, overdreven of niet meer actueel.

Als instructeur in de huidige tijd is het niet meer mogelijk gewoon een monoloog samen te stellen om aan je leerlingen te presenteren. Je dient je erop voor te bereiden spontane vragen van leerlingen te beantwoorden en om te gaan met misverstanden.

Om voor een leerling voldoende waardevol te zijn (waardevol genoeg om ervoor te kiezen voor jou diensten te betalen, in plaats van het leren uit andere bronnen), moet je als instructeur een rijke en betrouwbare bron van informatie zijn.

Zorgen voor een voorbeeldig niveau van kennis over en begrip van the theorie die aan het duiken gerelateerd is, is een het belangrijkste aspect van de voorbereiding voor het geven van theorielessen.

Wat is een cognitief disequilibrium en welke relatie heeft dit met leren?

De menselijke hersens streven naar harmonie. Om een gevoel van controle over ons leven te hebben willen we in staat zijn dingen te verklaren en de gebeurtenissen om ons heen te voorspellen.

Onverwachte gebeurtenissen veroorzaken een cognitief disequilibrium. Iets dat ik conflict staat met ons begrip van de wereld verstoort de gewenste harmonie. Cognitief disequilibrium veroorzaakt een behoefte om te leren en zo een cognitieve harmonie te herstellen. Dit is waarom mensen vaak zoveel energie in het oplossen van raadsels steken.

Het veroorzaken van een cognitief disequilibrium kan dus door mensen te laten weten dat iets niet zo is als ze dachten. Wanneer je als instructeur in staat bent om een cognitief disequilibrium te bewerken, dan kan dit aanzet zijn tot een efficient leerproces.

Wanneer in lessen eenvoudigweg informatie verteld wordt die al verwacht werd, dan zullen de leerlingen zich uiteindelijk vervelen. In die geestestoestand is de behoefte om te leren minimaal en is het onwaarschijnlijk dat een leerproces plaats zal hebben.

Hoe kunnen leshulpmiddelen helpen om te leren?

Het gesproken woord is niet de enige mogelijkheid om informatie over te brengen. Het is moeilijk voor leerlingen om er de aandacht bij te houden wanneer een les bestaat uit een lange monoloog, zonder dat ook andere zintuigen geprikkeld worden.

Voor bepaalde informatie is het gemakkelijker om te laten zien hoe iets werkt, dan om het uit te leggen. Andere informatie wordt beter onthouden wanneer het niet alleen gehoord wordt, maar ook gezien. In het kort helpen leshulpmiddelen erbij om sommige concepten sneller uit te leggen en bij andere concepten om de informatie beter te onthouden.

Leshulpmiddelen kunnen speciaal voorbereide dingen zijn, geplande tekeningen die tijdens de les op het bord getekend worden of andere hulpmiddelen zoals PowerPoint presentaties (beschikbaar kn de Dropbox). Voorwerpen (zoals duikuitrusting) die in het leslokaal meegebracht wordt, boeken, posters en andere kunnen ook als visuele leshulpmiddelen dienen.

Leshulpmiddelen kunnen ook spontaner zijn, zoals een tekening op het bord maken als deel van het antwoord op een vraag. Sommige leshulpmiddelen hebben nauwelijks een relatie met het onderwerp dat besproken wordt. Bijvoorbeeld:

- Vraag een leerling de (plastic) tweede trap van een ademautomaat in de ene hand te nemen en de (metalen) eerste trap in de andere. Vraag welke van de twee koeler is. Antwoord – eerste trap. Leg dan uit dat dit niet waar kan zijn, omdat ze bij elkaar lagen en dus dezelfde temperatuur moeten hebben. Dat ze echter ook kouder zijn dan de lichaamstemperatuur. Op deze basis kan uitgelegd worden dat metaal een goede warmtegeleider is – die de lichaamswarmte snel opneemt, waardoor het kouder aanvoelt. Je kunt dan de stap maken om te vertellen dat de relatie tussen warmteverlies in lucht en water vergelijkbaar is.
- Beweeg een boek in verticale positie heen en weer voor het gezicht van de leerling. Vraag of luchtbeweging gevold wordt. Beweeg het boek opnieuw in horizontale positie geen luchtbeweging. Door een aerodynamische positie wordt dus geen lucht in beweging gezet, wat minder weerstand betekent. Water is 800 keer dichter dan lucht hydrodynamica is nog belangrijker.

In beide gevallen heeft het leshulpmiddel geen directe relatie met het onderwerp. Het leerproces wordt echter op een effectieve manier ondersteund door een concept zichtbaar te maken.

Presentaties

Presentaties zijn niet altijd het beste middel voor het ontwikkelen van theoretische kennis. Presentaties staan toe dat het tempo van een les aangepast wordt, dat ingegaan wordt op bedenkingen van leerlingen en dat andere acties genomen worden om de les aan het leerproces van de leerlingen aan te passen – een video heeft bijvoorbeeld deze mogelijkheden niet.

Wat zijn situaties waarin een presentatie de gepaste methode is voor het ontwikkelen van theoretische kennis?

Een presentatie kan echter niet ingaan op de behoeften van individuele leerlingen.

Presentaties richten zich tot een groep en gaan ervan uit dat iedere leerling dezelfde leerbehoeften en –wensen heeft. Een presentatie moet een evenwicht vinden tussen toehoorders die snel leren en degenen voor wie het leerproces uitdagender is.

Zelfs na het vinden van een evenwicht is de kans groot dat de les saai is voor een deel van de groep en te snel voor een ander deel. Boeken kunnen zich aanpassen aan het tempo van een individuele lerende.

Wanneer boeken beschikbaar zijn, dan kan het effectiever zijn om de leerlingen eerst zelfstudie te laten doen en aansluitend bij problemen en misverstanden te helpen in de vorm van bijlessen. Dat is ook het moment om lokale informatie toe te voegen.

Situaties waarin de presentatie de geschikte methode is kenmerken zich over het algemeen door situaties waarin de instructeur de primaire informatiebron is. Dit is onder andere het geval wanneer:

- Speciale cursussen gegeven worden waarvoor boeken niet beschikbaar zijn.
- De introductie van een cursus waarin onderwerpen zoals logistiek, het lesprogramma en plaatselijke informatie aan de orde komen.
- Onverwachte cursussen die gedaan worden wanneer de gelegenheid zich voordoet en waarvoor de bijbehorende boeken niet op voorraad zijn.
- Cursussen in een taal die niet door lesmaterialen ondersteund wordt.

Cursussen waarvoor een Scuba Instructor de cursusleider kan zijn, kenmerken zich door een groot aandeel van objectivistische elementen. Dit betekent dat het gewenste resultaat van de cursus in uitvoeringsvereisten meetbaar geformuleerd is.

Wat dient de inhoud van een presentatie te zijn?

De minimum inhoud van een les in een objectivistische cursus is aangegeven in het lesplan in het betreffende Methoden & Materialen handboek. De inhoud is in modules verdeeld, maar dat betekent niet dat een les altijd dat schema volgt.

Een instructeur mag twee (of anderhalf of drie) lessen combineren in een enkele sessie, of een module delen en in meerdere kortere lessen geven. De instructeur is de cursusleider en kan zelf beslissen hoe lang lessen zullen duren om zich aan de situatie en de behoefte van de leerlingen aan te passen.

Het recht om lessen te delen of te combineren dient wel op een verantwoordingsbewuste manier gedaan te worden. Je mag niet verwachten dat leerlingen zich onbeperkt lang kunnen concentreren. Wanneer leerlingen deelnemen aan een cursus die in volle dagen gegeven wordt, probeer dan af te wisselen tussen theorie en praktijksessies. Wanneer het noodzakelijk is om een hele dag theorie te doen, onderbreek de lessen dan regelmatig met een pauze. In zulke gevallen moet je ook je lesstijl regelmatig veranderen.

Het is aanbevolen om de volgorde van het Methoden & Materialen handboek aan te houden.

Het voorbereiden van theoriepresentaties

Theoriepresentaties hebben een introductie, een hoofddeel en een afsluiting. De introductie heeft tot doel om het leerproces voor te bereiden. Het eigenlijke leren heeft plaats in het hoofddeel. De afsluiting is bedoeld om het leerproces te versterken.

Wat zijn de drie hoofddelen van een theoriepresentatie?

Het is moeilijk om een introductie of afsluiting te formuleren zonder precies te weten wat in de les geleerd zal worden. Ht is dus aan te bevelen om de voorbereidingen met het hoofddeel te beginnen en daarna pas de voorbereiding van de introductie en de afsluiting te doen.

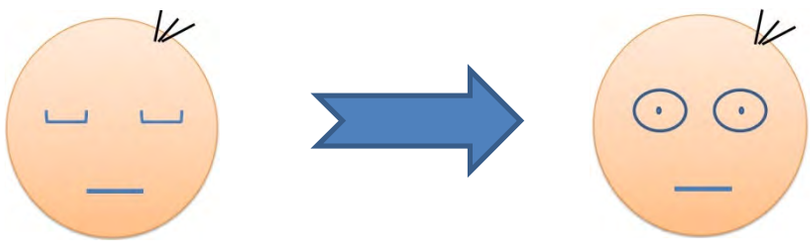

Wat zijn de delen van een introductie en welke opties zijn er om deze delen te formuleren?

Wanneer een presentatie begonnen wordt, dan zullen de leerlingen niet hun onverdeelde aandacht bij de geplande les hebben. Hun gedachten zijn nog elders.

Het contact is ervoor bedoeld om de leerlingen te motiveren op te letten. De bedoeling is om hun gedachten zo te sturen dat alles waarover ze tot dan toe nagedacht hebben in de achtergrond raakt en dat ze zich richten op de dingen die gaan komen.

Een contact moet duidelijk maken wat het onderwerp van de les is en de toehoorders motiveren daar de aandacht op te richten. Voorbeelden van technieken zijn:

- Breng het onderwerp in relatie met een gebeurtenis in het dagelijkse leven die bij de leerlingen bekend is.
- Bewerk een cognitief disequilibrium en vertel dat de les de informatie zal geven hoe het kan dat dingen anders zijn dan je zou verwachten.
- Maak de informatie dringend door uit te leggen dat de leerlingen binnenkort in een situatie zullen zijn waarvoor deze les de voorbereiding is en dat de informatie essentieel is om met die situatie om te gaan.

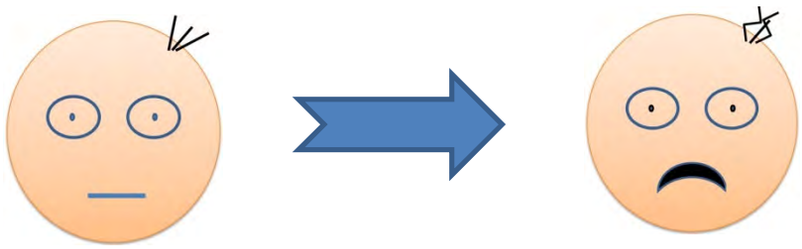

Wellicht horen de leerlingen het niet graag, maar de les wordt niet alleen gedaan om ze te amuseren. Er worden verwachtingen aan de kennis van de leerlingen gesteld. Die verwachtingen worden geformuleerd in uitvoeringsvereisten or doelstellingen.

Zulke doelstellingen en uitvoeringsvereisten zijn door SCUBA C&P vastgelegd. Wanneer je lesgeeft mag je deze vrij formuleren, maar de essentie mag niet verloren gaan. Uitvoeringsvereisten moeten in meetbare begrippen weergegeven worden (noemen, beschrijven, opsommen, maar niet weten begrijpen of vergelijkbare begrippen).

Wanneer het werkwoord dat gebruikt wordt om een uitvoeringsvereiste te formuleren ook gebruikt kan worden voor een zinvolle examenvraag, dan is deze meetbaar:

- Niet meetbare verklaring: je moet weten wat de vijf kenmerken van een duikmasker zijn.
- Gerelateerde vraag: weet je wat de vijf kenmerken van een duikmasker zijn?
- Niet meetbaar antwoord: ja.
- Meetbare verklaring: je moet in staat zijn om de vijf kenmerken van een duikmasker te noemen.
- Gerelateerde vraag: noem de vijf kenmerken van een duikmasker.
- Meetbaar antwoord: veiligheidsglas, comfortabele rand, goede afsluiting, toegang tot de neus en een klein volume.

Uitvoeringsvereisten kunnen als verklaring of als vraag geformuleerd worden.

Het feit dat leerlingen aan uitvoeringsvereisten moeten voldoen is niet voor de instructeur of SCUBA C&P – het is in het voordeel van de leerling.

Het formuleren waarom de informatie nuttig, belangrijk of van voordeel is voor de leerling heet waarde.

De waarde vertelt de leerling waarom de beheersing van de informatie in de les wenselijk is. Over het algemeen gaat de waarde in op persoonlijk voordeel: geld sparen, onafhankelijk worden, de persoonlijke veiligheid verbeteren, meer comfort hebben, et cetera.

In de waarde wordt het persoonlijke voordeel in relatie gebracht met een concreet voorbeeld uit het (lokale) duiken en/of aspecten van (het praktijkgedeelte van) de cursus waarvoor de les als voorbereiding dient.

Wanneer de presentatie uit meerdere onderwerpen bestaat, dan dient de introductie ook een overzicht te geven. Een overzicht geeft eenvoudigweg de volgorde van de les aan en welke hoofdpunten aan de orde zullen komen.

Om de leerlingen toe te staan de les op een effectieve manier te volgen moeten ze ook informatie krijgen over hun rol. Dit kan een opdracht zijn om aantekeningen te maken of om met een markeerstift belangrijke delen in het boek aan te strepen. Het kan ook zijn dat ze iets klaar moeten leggen wat later nodig is (een rekenmachine of duiktabel). Je kunt ook aangeven of ze de les met vragen mogen onderbreken, of dat ze vragen aan het einde van de presentatie dienen te stellen. Dit deel van de introductie heet het gedrag.

Wat is het doel van het hoofddeel van de presentatie?

Het doel van het hoofddeel van de presentatie is om de leerlingen toe te staan te leren. Verwar niet het presenteren van informatie met leren. Uiteindelijk is het enige wat belangrijk is wat de leerling weet – niet wat de instructeur gezegd heeft.

Om informatie tot kennis te laten worden is het noodzakelijk dat het begrepen wordt en dat het aansluiting vindt bij de constructie van bestaande kennis in de hersenen van de leerling. Zulke constructies slaan kennis in patronen op die het mogelijk maken de informatie weer op te roepen. Geïsoleerde stukjes informatie worden niet lang onthouden.

Het doel van het hoofddeel van een presentatie is dus de informatie te geven die nodig is om aan de uitvoeringsvereisten te voldoen en dat op een begrijpelijke manier. Tegelijkertijd moeten relaties tussen die nieuwe informatie en met andere (reeds bekende of in de toekomst belangrijke) informatie duidelijk gemaakt worden.

Hoe wordt inhoud geformuleerd om een bijdrage tot het leerproces te zijn?

Een presentatie in een objectivistische cursus is erop gericht dat leerlingen duidelijk gedefinieerde uitvoeringsvereisten kunnen vervullen. Informatie die buiten de strekking van die uitvoeringsvereisten gaat is niet relevant en kan verwarrend zijn. De uitvoeringsvereisten geven aan wat de maximum inhoud van een presentatie dient te zijn.

Wel dient voldoende informatie gegeven te worden om aan de vereisten te kunnen voldoen. De uitvoeringsvereisten geven dus tegelijkertijd aan wat de minimum inhoud van een presentatie dient te zijn.

Voor het ondersteunen van een leerproces is het niet voldoende om in een monoloog gewoon de informatie te noemen die de leerlingen dienen te weten. De leerlingen moet een kans gegeven worden om de informatie te begrijpen. Daarvoor is het noodzakelijk dat de instructeur de informatie in context plaatst. Dit wordt met tastbare voorbeelden gedaan.

- Uitvoeringsvereiste: beschrijf hoe onder water de afstand tot een voorwerp ondervonden wordt.
- Abstracte informatie: voorwerpen lijken onder water 25% dichterbij te zijn als in werkelijkheid het geval is.
- In context: wanneer je na de duik naar het strand terug zwemt, dan kun je te vroeg de indruk hebben dat het water ondiep genoeg is om op te staan. Ze hebt de indruk dat de bodem dichterbij is dan in werkelijkheid het geval is. Hetzelfde kan gebeuren wanneer je onder water de ladder van de boot wilt grijpen. Onder water moet je je aan het veranderde zien aanpassen.

Zoals uit het voorgaande voorbeeld is op te maken zijn er vaak meer woorden nodig om informatie in context te plaatsen, dan nodig zijn voor de informatie zelf. Alle informatie in een duikcursus is erin opgenomen omdat het nuttig is dit voor de praktijk te weten. Informatie kan dus niet los gezien worden van de praktijk. Het in context plaatsen van de informatie mag dan een paar woorden meer kosten, maar het is de noodzakelijke brug naar “de echte wereld van duikers”. Het maakt abstracte informatie tastbaar.

Informatie moet ook in een logische volgorde gegeven worden. Bepaalde kennis is een voorwaarde om latere informatie te kunnen begrijpen. Daarnaast is het een goede gewoonte om met eenvoudige informatie te beginnen en dan naar complexere onderwerpen toe te werken. Leren hoe informatie in een zinvolle volgorde geplaatst wordt gaat uit boven de strekking van een Scuba Instructor opleiding. Daarom dienen instructeurs de lesplannen in de Methoden & Materialen handboeken te volgen.

Nieuwe informatie moet aansluiten op de bestaande cognitieve schemata om onthouden te worden. Cognitieve schemata zijn patronen waarin informatie in onze hersenen opgeslagen is. Zulke schemata zijn noodzakelijk om informatie die in onze hersenen opgeslagen is op te roepen wanneer we die nodig hebben.

Hoe wordt de informatie in een les in relatie geplaatst met het complexere geheel van de kennis over het sportduiken?

Om leerlingen te helpen nieuwe informatie aan te sluiten op bestaande patronen moet een presentatie op relaties wijzen tussen de nieuwe informatie en informatie die de leerlingen (hoogstwaarschijnlijk) al weten.

Er dient aandacht besteed te worden aan de relaties met de verschillende informatie in de huidige cursus. Hoe staat de informatie in relatie met lessen in het zwembad of het buitenwater, of met andere theorielessen in dezelfde cursus?

Er dient ook gewezen te worden op relaties met duikomstandigheden. Duikomstandigheden zijn zicht, temperatuur, waterbeweging, bodemcompositie, onderwaterleven en andere.

Nieuwe informatie moet ook gebruikt worden om op de grenzen van de huidige opleiding te wijzen. Uitvoeringsvereisten van iedere cursus zijn opgesteld op basis van wat een duiker na afronding van een cursus mag. Daarmee nemen de mogelijkheden van een duiker met iedere cursus toe, maar niet zonder grenzen. Een nieuwe cursus werkt aan een nieuwe (minder restrictieve) set van beperkingen.

Het is belangrijk voor een duiker om te weten wat die beperkingen zijn. Het is ook belangrijk om te weten wat gedaan kan worden om nog minder beperkingen te hebben. Informatie over beperkingen wordt dus over het algemeen gevolgd door een uitleg over de inhoud van een bepaalde vervolgopleiding.

De afsluiting van een les heeft tot doel het leerproces te versterken. Om dit proces te starten brengt de instructeur weer in herinnering wat in de les aan de orde is geweest. Dit wordt gedaan door het overzicht te herhalen. Tijdens het overzicht, wordt met enkele woorden herinnerd aan de inhoud van dat deel (zeer kort).

Wat zijn de delen van de afsluiting van een presentatie en wat zijn suggesties om ieder daarvan te formuleren?

Het herhalen van de doelstellingen of uitvoeringsvereisten heeft een vergelijkbare functie. Door de uitvoeringsvereisten meetbaar te formuleren denkt de instructeur automatisch terug of de gegeven informatie voldoende is om de vereisten van de les te vervullen. Tegelijkertijd denken de leerlingen aan mogelijke vragen en of ze in staat zijn om die te beantwoorden. Het herhalen van de uitvoeringsvereisten kan tot gevolg hebben dat de instructeur extra informatie geeft, of dat de leerlingen vragen stellen.

Om de nadruk te leggen op de relaties tussen de les en andere onderwerpen dient uitgelegd te worden hoe (en/of wanneer) de nieuwe informatie in een concrete context gebruikt zal worden. In de meeste gevallen kan die informatie in relatie gebracht worden met de waarde.

Leshulpmiddelen zijn het nuttigst in het hoofddeel van de les, maar kunnen ook in de introductie en afsluiting gebruikt worden.

Welke punten moeten tijdens de gehele presentatie in gedachten gehouden worden?

Het is niet gemakkelijk om tijdens een lange presentatie geconcentreerd te blijven, zelfs wanneer de inhoud interessant is. Probeer effectief gebruik te maken van stem en gebaren. Wissel af en toe van stijl, wat vooral belangrijk is wanneer een les langer dan een uur duurt.

Bij de ontwikkeling van kennis in de vorm van presentaties is de instructeur de belangrijkste bron van informatie. Je uitstraling moet het gevoel geven dat je een betrouwbare bron van informatie bent. Probeer niet te laten zien dat je nerveus bent. Spreek op een manier die overbrengt dat je met het onderwerp vertrouwd bent.

Houd oogcontact met de leerlingen. Oogcontact geeft aan dat je interesse hebt in je leerlingen. Het staat je ook toe signalen op te vangen dat het tijd is je lesstijl aan te passen. Wanneer leerlingen zich vervelen of wanneer je te snel gaat, dan is dit in de ogen van de leerlingen te zien.

Om lessen gedurende langere tijd interessant te houden dien je een monoloog te vermijden. Stel de leerlingen vragen wanneer dat mogelijk is, laat ze stukjes in een boek lezen en laat ze eventuele leshulpmiddelen aanraken. Er zijn ook andere vormen van interactie om een monoloog te onderbreken.

Bijlessen

Presentaties zijn geplande leseenheden. Bijles is dat niet. Een presentatie is grotendeels voorspelbaar, wat betekent dat contacten, waarden, leshulpmiddelen en andere aspecten voor later gebruik voorbereid kunnen worden.

Wat zijn belangrijke verschillen tussen presentaties en bijlessen?

Bijlessen staan een dergelijke voorbereiding niet toe. Het is wellicht mogelijk het hoofdstuk (of algemene onderwerp) te bepalen van waaruit vragen of fouten voortkomen, maar de precieze inhoud zal pas kort voordat de uitleg dient te beginnen bekend zijn.

Bijlessen gaan in op individuele problemen en worden over het algemeen een-op-een gedaan of in kleine groepjes. Waar een presentatie over het algemeen gedaan wordt door een instructeur die voor de groep staat, worden bijlessen meestal gezamenlijk aan een tafel gedaan waarbij de instructeur vaak naast de leerling zit.

Wat de inhoud, relatie, volgorde en vele andere aspecten betreft is bijles echter zeer goed vergelijkbaar met een presentatie.

Een bijles heeft (net als een presentatie) een introductie, een hoofddeel en een afsluiting. De algemene structuur verschilt dus niet van een presentatie.

Hoe is een bijles gestructureerd?

Voor de introductie van een bijles is geen contact nodig. Door het fout beantwoorden van een vraag bestaat al een cognitief disequilibrium. De motivatie om naar een uitleg te luisteren is waarschijnlijke al aanwezig.

Wat is anders in de introductie van een bijles in vergelijking met een presentatie?

Een essentieel deel van de introductie is het in relatie brengen van de vraag met de bijbehorende uitvoeringsvereiste. Vragen worden gesteld om te beoordelen of een leerling een uitvoeringsvereiste beheerst, maar voor een enkele uitvoeringsvereisten zijn vaak meerdere vragen mogelijk. Het fout beantwoorden van één van die vragen moet als indicatie gezien worden dat de leerling de informatie in relatie met de volledige uitvoeringsvereiste nog niet onder de knie heeft. De relatie tussen de vraag en de uitvoeringsvereiste moet aan de leerling uitgelegd worden.

De instructeur wordt ook gebruikt om de leerling uit te leggen waarom de kennis om de uitvoeringsvereiste te vervullen belangrijk is. Die uitleg heet waarde (in dezelfde stijl als voor een presentatie).

Wanneer slechts een enkele vraag aan de orde komt, dan is een overzicht niet nodig. Het gedrag mag aan de orde komen, maar dat hoeft niet.

Vereisten voor de inhoud van het hoofddeel en relaties met andere delen van de cursus en met duikomstandigheden zijn voor bijlessen in dezelfde mate geldig als voor presentaties.

Wat is anders in het hoofddeel van een bijles in vergelijking met een presentatie?

Het gebruik van leshulpmiddelen kan niet gepland worden en bestaat dus over het algemeen uit geïmproviseerde hulpmiddelen – een schets op een blad papier of het gebruik van presentatie slides op een telefoon of tablet werkt over het algemeen goed.

Er is een duidelijke reden waarom een bijles gedaan wordt – de leerling was niet in staat om een vraag over een bepaald onderwerp te beantwoorden. De logische consequentie is dus dat na een bijles gecontroleerd wordt of de leerling dit nu wel kan.

Wat is anders in de afsluiting van een bijles in vergelijking met een presentatie?

De afsluiting van een bijles bestaat daarom (onder andere) uit het stellen van een vraag of meerdere vragen op basis van dezelfde uitvoeringsvereisten, of om de oorspronkelijke vraag anders te formuleren.

In de afsluiting herinnert de instructeur de leerling ook aan de uitvoeringsvereiste waaraan niet voldaan was (maar nu is). Binnen redelijke grenzen gaat een bijles door totdat de leerling in staat is aan de uitvoeringsvereiste te voldoen.

Beoordelingscriteria

De formulieren staan op de volgende pagina's.

Traditionele presentatie	0 punten	1 punt	2 punten
Introductie			
1. Heeft contact met de groep gekregen door het onderwerp zo te introduceren dat deelnemers gemotiveerd zijn om de aandacht erbij te houden (contact).			
2. Heeft uitgelegd wat van leerlingen als resultaat van de les verwacht wordt (doelstelling(en) of uitvoeringsvereiste(n)).			
3. Heeft uitgelegd waarom het voldoen aan de doelstelling(en) of de uitvoeringsvereiste(n) belangrijk/van voordeel is (waarde).			
4. Heeft een overzicht over de inhoud van de les gegeven.			
5. Heeft het gedrag aangegeven (aantekeningen maken, vragen stellen...).			
Hooddeel - inhoudelijk			
6. Heeft de nodige informatie gegeven om aan de doelstelling(en) of de uitvoeringsvereiste(n) te voldoen.			
7. Is niet uitgegaan boven de strekking van de les of het niveau van kennis wat van leerlingen op dit niveau verwacht wordt.			
8. De informatie was niet abstract. Heeft tastbare voorbeelden gegeven.			
9. Heeft de volgorde van het lesplan gevolgd.			
Hoofddeel - relaties			
10. Heeft het onderwerp in relatie gebracht met andere delen van dezelfde cursus (theorie, zwembad of buitenwater).			
11. Heeft het onderwerp in relatie gebracht met duikomstandigheden (zicht, temperatuur, waterbeweging, bodemcompositie, onderwaterleven) die de leerlingen tegen kunnen komen.			
12. Heeft de grenzen van de informatie duidelijk gemaakt in relatie tot de voordelen van de inhoud van een specifieke vervolgopleiding.			
Hoofddeel - leshulpmiddelen			
13. Heeft op passende manier gebruik gemaakt van SCUBA C&P. leshulpmiddelen.			
14. Heeft aanvullende leshulpmiddelen gebruikt die een duidelijke bijdrage aan het leerproces water.			
Afsluiting			
15. Heeft de hoofdpunten van de les herhaald.			
16. Heeft de doelstelling of de uitvoeringsvereiste herhaald.			
17. Heeft het gebruik van de informatie verduidelijkt in relatie tot de waarde.			
Lestechniek – dit deel is op de gehele les van toepassing			
18. Heeft stem en gebaren gebruikt op een manier die de leerlingen helpt de aandacht bij de les te houden.			
19. Gaf de indruk de controle te hebben over de les (niet zichtbaar nerveus, geen vulwoorden, geen lange denkpauzes, etc.).			
20. Heeft oogcontact met de leerlingen gehouden.			
21. Heeft passende interactie met de leerlingen zeker gesteld.			
Een voldoende score is 28 punten of meer.	*Totaal:*		

Bijlessen	0 punten	1 punt	2 punten
Introductie			
1. Heeft de relatie tussen de verkeerd beantwoorde vraag (vragen) en de doelstelling of het uitvoeringsvereiste uitgelegd.			
2. Heeft uitgelegd waarom het voldoen aan de doelstelling(en) of de uitvoeringsvereiste(n) belangrijk/van voordeel is (waarde).			
Hoofddeel - inhoudelijk			
3. Heeft de nodige informatie gegeven om aan de doelstelling(en) of de uitvoeringsvereiste(n) te voldoen – niet alleen het antwoord op de vraag gegeven.			
4. Heeft de informatie beperkt tot wat verwacht wordt op dit niveau van opleiding.			
5. Heeft de informatie niet abstract gehouden, maar tastbare voorbeelden gegeven.			
6. Heeft de informatie in een logische volgorde gepresenteerd.			
Hoofddeel - relaties			
7. Heeft het onderwerp in relatie gebracht met andere delen van dezelfde cursus (theorie, zwembad of buitenwater).			
8. Heeft het onderwerp in relatie gebracht met duikomstandigheden (zicht, temperatuur, waterbeweging, bodemcompositie, onderwaterleven) die de leerlingen tegen kunnen komen.			
Hoofddeel - leshulpmiddelen			
9. Heeft SCUBA C&P leshulpmiddelen (boeken, presentatie slides, etc.) gebruikt om het onderwerp uit te leggen.			
10. Heeft papier (of bord) gebruikt voor schetsen of belangrijke punten.			
Afsluiting			
11. Heeft de doelstelling of de uitvoeringsvereiste herhaald.			
12. Heeft de beheersing gecontroleerd door een nieuwe of geherformuleerde vraag te laten beantwoorden.			
Een voldoende score is 16 punten of meer	*Totaal :*		

Module 3 – Lesgeven in het water

De belangrijkste delen van een duikcursus gebeuren in het water. Soms moet je kiezen voor een rustige omgeving, waar de leerlingen zich volledig op hun bewegingen kunnen concentreren, zonder afgeleid te worden door invloeden vanbuitenaf. In andere gevallen wil je juist dat de omgevingsfactoren invloed uitoefenen op de leerlingen. Dat is het geval wanneer het je doel is dat de leerlingen leren omgaan met zulke invloeden. Dit is echter slechts één voorbeeld van het oordeel dat verwacht wordt van een Scuba Instructor die de leiding over een cursus heeft. Dit hoofdstuk van het Instructor Candidate Workbook voorziet je van de theoretische achtergronden die je toepast wanneer je in het water les geeft. Deze theoretische achter gronden zijn de basis voor het praktijkgedeelte van module 3 dat je met je Instructor Trainer doet.

Introductie

Deze les gaat over het lesgeven in het zwembad en in het buitenwater.

Het is de enige formele les in deze module. De rest van dit deel van de Instructor Training Cursus wordt gebruikt voor presentaties door de kandidaten. Afhankelijk van de prestaties worden de bevindingen in die presentaties gebruikt voor verdere begeleiding en/of workshops. Dit betekent dat het leerproces na het afronden van deze les doorgaat, maar aangepast aan de behoeftes van de deelnemers.

Om voor deze module te slagen is het bijwonen van deze les verplicht. Daarnaast moet aan diverse uitvoeringsvereisten voldaan worden.

Wat zijn de uitvoeringsvereisten van de module voor het lesgeven in het water?

Naast de plicht om deze les bij te wonen en aan verdere begeleiding en/of workshops deel te nemen, moet het volgende gedaan worden om voor deze module te slagen:

- Het geven van 3 zwembadpresentaties
- Het geven van 4 presentaties in het buitenwater
- Het bijwonen van 6 zwembadpresentaties (als assistent of leerling)
- Het bijwonen van 8 buitenwaterpresentaties (als assistent of leerling)
- Het behalen van de minimum score voor tenminste 1 presentatie in het zwembad en twee buitenwaterpresentaties (volgens de definitie op het beoordelingsformulier).
- Een score van tenminste 80% behalen op een schriftelijk examen over de standards voor lessen in het water en individuele vaardigheden.

Kandidaten in een add-on programma moeten tenminste één les in het water geven (zwembad of buitenwater) en een voldoende score behalen (herhalingen zijn toegestaan). Candidaten in een Add-On programma doen het schriftelijke examen niet. Afhankelijk van hun kennis en ervaring mag een verkorte versie van deze les gegeven worden.

Wanneer een leerling niet aan de uitvoeringsvereisten voldoet, dan moeten aanvullende sessies gedaan worden. Het is mogelijk dat de geplande cursusduur daarvoor niet voldoende gelegenheid biedt.

Doelstellingen van het lesgeven in het water

Wat is het verschil tussen lessen in het zwembad en in het buitenwater?

Zowel lessen in het zwembad als in het buitenwater zijn “in het water”. Het belangrijkste verschil ligt in het doel.

Theorielessen worden gedaan om aan duikers uit te leggen WAAROM de dingen zo zijn als ze zijn. In zwembadlessen gaat het

om HOE dingen gedaan worden. Zwembadlessen gaan dus om het "doen" wat ook wel motorische vaardigheden heet.

Het ontwikkelen van motorische vaardigheden gaat het beste wanneer omgevingsfactoren zo goed mogelijk uitgesloten worden. Het leren van bewegingen gaat het beste wanneer de leerlingen zich volledig op iedere stap kunnen concentreren. Een dergelijk niveau van concentratie maakt het noodzakelijk dat lichamelijke stressfactoren (zoals een lage temperatuur, waterbeweging of inspanning), en ook mentale stressfactoren (zoals haast of angst om geen lucht te krijgen), zomin mogelijk invloed op de leerling hebben.

Het uitvoeren van een beweging betekent niet dat je een motorische vaardigheid DOET – je bent een motorische vaardigheid aan het LEREN. Zolang iedere stap in een volgorde van bewegingen intellectueel gestuurd wordt spreken we nog niet van een motorische vaardigheid.

Voorbeeld: het leegblazen van een masker is een motorische vaardigheid, maar een opeenvolging van handelingen – omhoog kijken – op de bovenrand van het masker duwen – door de neus uitademen – is dat niet zolang je jezelf aan ieder van die stappen moet herinneren. Pas wanneer de ene beweging tot de impuls wordt om "automatisch" de volgende beweging uit te voeren, spreken we van een motorische vaardigheid. Om dat niveau te bereiken moet een volgorde van handelingen meermaals gedaan worden.

Het doel van opleiding in het buitenwater is AANPASSING aan de werkelijke omstandigheden waarmee duikers in de plaatselijke omgeving geconfronteerd worden. Zeker voor beginnende duikers zijn zulke omstandigheden niet geschikt om motorische vaardigheden te leren. Dat aanpassing het doel is impliceert externe invloeden. Dat zijn dus de lichamelijke en mentale invloeden die we voor zwembadlessen zoveel mogelijk wouden uitsluiten.

Voor beginnercursussen is zeer duidelijk welke delen van de cursus om ontwikkeling van vaardigheden (zwembadsessies) gaan en welke delen voor aanpassing (buitenwaterduiken) bedoeld zijn. Dit is zonder moeite op te maken uit de Methoden & Materialen handboeken.

In latere cursussen (vervolgopleidingen voor autonome duikers) vervaagd het verschil tussen lessen in het zwembad en in het buitenwater.

Ook duikers op dat niveau kunnen profiteren van de rust die een zwembad te bieden heeft wanneer nieuw te leren vaardigheden een hoog niveau van complexiteit hebben (fotografie, het geven van demonstraties). Voor vaardigheden met een geringer niveau van complexiteit (navigatie, sommige redding vaardigheden) kan een leerproces zeker plaats hebben in een omgeving met invloeden waarmee de leerling al vertrouwd is.

De scheiding tussen zwembad en buitenwater is dus voor opleidingen voor beginners duidelijk. Voor hogere cursussen is het oordeel van de instructeur gevraagd.

Objectivisme gaat ervan uit dat realiteit bestaat, onafhankelijk van het verstand van het individu. In een theorieles wordt dit zo omgezet dat de leraar een uitvoeringsvereiste aangeeft, de informatie geeft die nodig is om daaraan te voldoen en aansluitend controleert of aan de uitvoeringsvereiste voldaan is.

Hoe is het verschil tussen objectivisme en constructivisme van toepassing op het lesgeven in het water?

Constructivisme gaat ervan uit dat realiteit alleen bestaat in het oog van de waarnemer. In een theorieles wordt dit zo omgezet dat de leraar een plan aangeeft voor een algemene richting en dan een leerproces mogelijk maakt en ondersteund, zonder daarbij een monoloog te houden. Er zijn vele aspecten die met constructivisme te maken hebben. Belangrijke vertegenwoordigers zijn leren door ontdekken en leren in context als een geïntegreerd geheel.

Voor het duiken heeft een objectivistische benadering twee grote voordelen:

- Objectivistische vaardigheden (net als kennis) zijn meetbaar geformuleerd in een uitvoeringsvereiste. Meetbare vaardigheden kunnen gedocumenteerd worden en zijn daardoor nuttig voor verdediging bij juridische conflicten.
- Duiken kan gevaarlijk zijn, en om voorspelbare risico's te voorkomen moeten bepaalde dingen gewoon gedaan worden op de manier die een basis heeft in tientallen jaren van ervaring. Objectivisme is het meest geschikte middel om te formuleren hoe dat is.

Er zijn echter goede redenen om een constructivistische benadering niet te negeren:

- Ons huidige begrip van de manier waarop dingen het beste gedaan kunnen worden heeft zich in de tijd ontwikkeld – pioniers hebben manieren uitgeprobeerd die soms goed en soms slecht waren. Ze hebben zich langs de moeilijkste weg ontwikkeld, maar dankzij hun experimenten hebben we nu een pakket aan vaardigheden dat goed werkt. Door verdere experimenten zouden we nog meer kunnen leren.
- Duikomstandigheden veranderen. Duikers moeten zich aanpassen aan een telkens veranderende situatie. Duiken in het buitenwater voorzien doorlopend in nieuwe (constructivistische) leerervaringen.
- Sommige vaardigheden hebben weinig tot geen belang voor de duikveiligheid en zijn daarom niet deel van de minimum vereisten van een cursus. Het ontwikkelen van deze vaardigheden (bewegen onder water, achteruit zwemmen, het gebruik maken van waterbeweging) kunnen het "niveau" van een duiker beduidend verhogen.

Voor lessen in het water bestaat de objectivistische benadering uit het geven van een uitvoeringsvereiste, input geven over de manier waarop de oefening gedaan moet worden en dan de leerlingen laten oefenen totdat ze aan de uitvoeringsvereiste voldoen. Verdere herhalingen hebben dan tot doel om de vaardigheid tot een automatisme te maken – de overgang van intelectueel aangestuurde stappen naar een automatisme.

Een constructivistische benadering tot lessen in het water gaat in op het ontwikkelen van meer algemene vaardigheden op langere termijn. Iedere sessie van een beginnercursus in het water dient een mengsel te zijn tussen het leren van nieuwe vaardigheden (objectivistisch) en het verdere verbeteren van algemene vaardigheden. Dit maakt het noodzakelijk dat een instructeur permanent de leerlingen observeert en aandacht besteed aan trim, drijfvermogen, zwemstijl en zo verder en dat de nodige begeleiding gegeven wordt om technieken te verbeteren.

Je zou kunnen zeggen dat de taak van de instructeur in relatie tot objectivisme die is van de "traditionele leraar" en de taak voor constructivistische elementen die is van coach of mentor.

De rol van de staf

Wat zijn de vier verschillende benaderingen tot het lesgeven in het water?

Eenvoudig objectivisme duidt op sessies waarin een leerling duidelijk gedefinieerde vaardigheden moet leren (zoals het leegblazen van een masker), maar waarvoor geen omvattende organisatie nodig is. In de meeste gevallen gaat dit om één-op-één sessies of sessies met zeer weinig leerlingen waarin vaardigheden geleerd of geoefend worden. Dit soort sessies staat ook bekend onder de naam bijlessen.

Complex objectivisme duidt net als eenvoudig objectivisme op sessies waarin een leerling duidelijk gedefinieerde vaardigheden moet leren. In dit geval is het aantal vaardigheden of het aantal deelnemers een complicerende factor. Voor complex objectivistische sessies wordt vaak gebruik gemaakt van gebrevetteerde assistenten.

Eenvoudig constructivisme duidt op het verbeteren van algemene vaardigheden die niet in meetbare begrippen geformuleerd zijn, maar als algemene doelstelling (zoals effectiever onder water bewegen). Eenvoudig constructivisme kan plaats hebben in lessen, maar niet zo goed tijdens een plezierduik waarin de instructeur iets opvalt wat beter gedaan zou kunnen worden en de duikers erover informeert hoe dat gaat. In eenvoudig constructivisme is niet vooraf gepland wat de gewenste leerervaring is. Het gaat om het gebruik maken van onverwachte gelegenheden.

Complex constructivisme duidt op sessies die specifiek georganiseerd zijn voor een doelstelling die in algemene termen geformuleerd is. Meestal gaat het om een complexe taak. Manuele onderwaterfotografie kan als voorbeeld dienen. Het doel van de

cursus is om stap voor stap betere foto's te maken. De kwaliteit van een foto is echter subjectief en het maken van foto's hangt af van mogelijke onderwerpen, omgevingsfactoren, de voorkeur van de duiker en nog veel meer. Sessies moeten zo gepland worden dat de deelnemers de mogelijkheid hebben ervaring op te doen en dat op basis van de resultaten verdere informatie gegeven kan worden.

Welke SCUBA C&P professionals doen welk soort sessies?

Assistant Scuba Instructors zijn opgeleid voor eenvoudig objectivistische sessies. Ze werken binnen een bestaande organisatie die door een professional op hoger niveau geleid wordt. Hun rol is het geven van bijlessen aan leerlingen die langzamer zijn dan de rest van de groep. Ze herhalen vaardigheden met leerlingen terwijl ze op hun beurt wachten. Ze begeleiden leerlingen in het buitenwater bij het uitvoeren van vaardigheden in vervolgopleidingen. Maar, in alle gevallen is het niet hun verantwoordelijkheid om overzicht te houden over de sessie of de cursus. De taken die aan een Assistant Scuba Instructor gedelegeerd kunnen worden nemen met de tijd toe. Instructeurs observeren de persoonlijke geschikheid en ervaring van een assistent. Met toenemend vertrouwen in de bekwaamheid van de assistent kunnen steed omvangrijkere taken gegeven worden.

Assistant Scuba Instructors doen ook aan eenvoudig constructivistische leerervaringen. Ze observeren duikers terwijl ze met hen aan het werk zijn. Wanneer ze handelingen zien die anders of beter gedaan kunnen worden om de controle of het comfort te verbeteren, dan geven ze advies (op een niet-bedreigende manier). Op die manier hebben de leerlingen voordeel van hun persoonlijke ervaring.

Scuba Instructors doen hetzelfde soort sessies als Assistant Scuba Instructors, maar daarnaast ook complex objectivistische sessies. De opleiding tot Scuba Instructor is een voorbereiding voor het organiseren van complexe sessies en volledige cursussen. Deze presentatie is een eerste stap in de ontwikkeling van de benodigde kennis en vaardigheden. Scuba Instructor is het laagste niveau van instructeur die de verantwoordelijkheid voor een cursus op zich mag nemen.

Complex constructivistische sessies zijn het moeilijkst te organiseren. Het maakt diepgaande kennis van het onderwerp van de sessie noodzakelijk. Het is ook nodig om precies te begrijpen wat constructivisme is. De opleiding om zulke sessies te organiseren is deel van de modules die voorbereiden op het lesgevan aan Scuba Guides en Assistant Scuba Instructors. Complex constructivisme is dus voorbehouden voor instructeurs op dat niveau.

De lesomgeving

Wat zijn de criteria voor de keuze van de locatie voor een zwembadles?

Zwembadlessen moeten de leerlingen toestaan zich volledig te concentreren op de nieuw te leren vaardigheden. Dit maakt het noodzakelijk om externe factoren die een vaardigheid kunnen beïnvloeden zo goed mogelijk te elimineren. Tegelijkertijd moet het een omgeving zijn waar alle acties die voor het lesgeven nodig zijn

op een efficiënte manier gedaan kunnen worden.

Demonstraties zijn deel van de "input" die een leerling dient te ontvangen alvorens een nieuwe vaardigheid te proberen (in de meeste gevallen). Demonstraties moeten het mogelijk maken dat een leerling alle details van een vaardigheid kan zien en maken het dus noodzakelijk dat het zicht redelijk is. Goed zicht is ook belangrijk voor de instructeur. Leerlingen kunnen fouten maken wanneer ze een vaardigheid uitvoeren. Om aanvullende informatie te kunnen geven is het noodzakelijk voor de instructeur om te zien wat de gemaakt fout precies is.

Het doel om mentale stressfactoren uit te sluiten maakt toegang tot ondiep water noodzakelijk. Een leerling die voor het eerst de automaat uit de mond neemt of het masker af doet kan gespannen zijn voor een oefening. De stress kan verminderd worden wanneer de leerling zich bewust is dat het voldoende is om op te staan om het hoofd boven water te hebben. Een lager stressniveau maakt de kans dat de vaardigheid lukt veel groter.

Het doel om lichamelijke stressfactoren te minimeren gaat in op het feit dat zwembadlessen gedaan worden in een omgeving zonder (te veel) waterbeweging en bij een comfortabele temperatuur. Waterbeweging is een externe factor die de uitvoering van vaardigheden bemoeilijkt en een lage watertemperatuur verminderd de motivatie om vaardigheden zo vaak te herhalen als nodig zou zijn om een intellectuele vaardigheid tot motorische vaardigheid te maken.

Sommige vaardigheden kunnen alleen gedaan worden in water dat te diep is om in te staan (uit diep water het water verlaten, commandosprong, persluchtset aan en uit trekken, et cetera). De lesomgeving moet daarop aangepast zijn.

Afleidingen maken het moeilijk voor de leerlingen om op de les te concentreren. Voor zwembadlessen heeft het de voorkeur om een omgeving te hebben zonder te veel onderwaterleven en zonder grote aantallen zwemmers.

Instructeurs moeten kunnen vaststellen of een leerling er klaar voor is om de stap naar het buitenwater te maken. Daartoe dient de leerlingen bij het zwemmen de richting te behouden. Langzaam kunnen zwemmen zonder daarbij omhoog te drijven of te zinken is een belangrijke vaardigheid voor het duiken in het buitenwater. Om vast te stellen of een leerling dat kan moet over een redelijke afstand gezwommen kunnen worden, wat een redelijk groot zwembad noodzakelijk maakt (in ieder geval 10 meter).

Een ideale oplossing is een zwembad dat gereserveerd is om alleen voor de cursus gebruikt te worden. Dat zou dan een zwembad moeten zijn met een ondiep deel en een deel dat te diep is om te staan en dat ruime afmetingen heeft.

Welke omgeving voldoet aan de criteria voor een zwembad?

Het delen van een zwembad met andere activiteiten is een goed alternatief wanneer het zwembad in banen gedeeld kan worden die voor de verschillende activiteiten gereserveerd zijn (bijvoorbeeld twee banen voor zwemmers en twee banen voor duikers).

Of een beschut deel van het buitenwater geschikt is of niet moet door de instructeur beoordeeld worden. Een definitie van een beschut deel van het buitenwater is gegeven in het services, standards & procedures handboek, maar uiteindelijk moet beoordeeld worden aan hand van de criteria voor een geschikte plaats voor zwembadlessen zoals die in het vorige deel doorgenomen zijn.

Als instructeur bezoek je de plaats die je denkt te gaan gebruiken en vraag je jezelf af of je de taken die deel zijn van een zwembadles in die omstandigheden kunt uitvoeren. Wanneer het mogelijk is de stressfactoren tot een minimum te beperken en wanneer je aan het doel van een zwembadsessie kunt voldoen, dan mag je een beschut deel van het buitenwater als het equivalent van een zwembad beschouwen.

Wat zijn de criteria voor de keuze van een buitenwaterlocatie?

Training in het buitenwater is ervoor bedoeld om het in theorie en zwembad geleerde toe te passen in de typische omstandigheden van het duikgebied waar de cursus gedaan wordt. Dat betekent dat alle stressfactoren die gebruikelijk zijn in het duikgebied deel uit dienen te maken van de cursus.

Daarbij moet het niveau van opleiding in overweging genomen worden. Scuba Divers worden opgeleid om in de plaatselijke omstandigheden onder begeleiding van een professional te duiken tot een maximum diepte van 12 meter.

Open Water Scuba Divers worden opgeleid tot autonome duiker tot een maximum diepte van 20 meter op duikplaatsen waar de bodem een fysische dieptebegrenzing is (geen steile wanden of duiken in blauw water).

Basic Advanced Scuba Divers zijn nog steeds gebonden aan een maximale diepte van 20 meter, maar mogen nu ook duiken zonder dat de bodem een fysische dieptebegrenzing is.

Advanced Scuba Divers worden opgeleid als autonome duiker tot een maximum diepte van of 30 meter op duikplaatsen waar de bodem geen fysische dieptebegrenzing is.

Voor autonomen duikers geldt altijd de beperking dat ze alleen autonoom zijn in omstandigheden die vergelijkbaar of beter zijn dan die welke ze in de cursus ondervonden hebben, of waarmee ze na de cursus ervaring hebben opgedaan.

Als eerste stap bij het kiezen van een duikplaats dien je te overwegen of deze gepast is voor het niveau van opleiding die gedaan wordt. Wanneer duikers met een verschillend niveau samen duiken (wat

gemakkelijk het geval zijn kan bij fotografie of andere speciale cursussen), dan is het laagste brevet bepalend.

De keuze van een duikplaats is een afweging tussen veiligheids-overwegingen (waaronder de beperkingen van de brevettering van de deelnemers) en de gewenste leerervaringen.

Wat zijn de consequenties van de criteria voor de keuze van een duikplaats?

Aan het einde van de cursus moeten de duikers zich in controle voelen wanneer ze gaan duiken op de plaatsen die normaal door duikers in het duikgebied bezocht worden. Dit kunnen in sommige gebieden rustige en comfortabele omstandigheden zijn, maar het kan net zo goed koud water, sterke stroming, te water gaan door de branding of andere complicerend factoren inhouden. De bedoeling van een cursus is om leerlingen voor te bereiden op de plaatselijke omstandigheden en daarvoor is blootstelling aan die omstandig-heden noodzakelijk. Het leerproces (waaronder ook het gewend raken aan de omstandigheden) is iets dat tijdens de cursus en onder jou toezicht plaats moet hebben. Niet na brevettering wanneer zonder professioneel toezicht gedoken wordt.

Wanneer de plaatselijke omstandigheden variëren, begin de opleiding dan op de gemakkelijkste plaats en ga dan naar toenemend uitdagender omstandigheden.

Training in het buitenwater kan gezien worden als de overgang van de beschermde omgeving in het zwembad naar de meer uitdagende "echte omstandigheden". Die overgang maakt het noodzakelijk geïnformeerd te zijn over wat te wachten staat en dan die omstandigheden te ervaren.

Voor sommige speciale omstandigheden is een formele introductie beschikbaar. Dit heet een initiatie. Initiaties zijn beschikbaar voor bootduiken, nachtduiken, duiken met Nitrox, stroming, duiken met een droogpak, slecht zicht en duiken in bergmeren. Wanneer geen formele introductie beschikbaar is, dan moet vertrouwd worden op jou kennis van en ervaring met de plaatselijke omstandigheden.

Het feit dat het aanpassen aan de plaatselijke omstandigheden deel is van de opleiding impliceert dat een gebrevetteerde duiker er NIET op voorbereid is om in alle omstandigheden te duiken. Omstandigheden die en duiker kunnen voorbereiden op alle andere omstandigheden bestaan niet. Een autonome duiker is dus alleen voorbereid om te duiken in dezelfde omstandigheden als die in de opleiding, of betere.

Duikprofessionals dienen introducties onder toezicht aan te bieden voor duikers die naar een nieuw gebied reizen. Het maakt niet uit hoe zulke begeleide duiken genoemd worden, maar ze dienen te bestaan uit een briefing over de omstandigheden die verwacht kunnen worden, aanvullende technieken die in dat gebied gebruikt worden en dan één of meer begeleide duiken om ervaring op te doen met de lokale omstandigheden.

Informeer leerlingen tijdens hun opleiding over de beperkingen van hun training met betrekking tot duikomstandigheden.

Algemene overwegingen

Algemene overwegingen voor lessen in het water gaan in op aspecten die niet direct met de les te maken hebben.

Wat zijn algemene overwegingen voor de locaties voor het lesgeven in het water?

Overweeg om een kaart en informatieblad te maken voor de locaties die je gebruikt. Daarop staat de route en eventueel aanvullende informatie over de beschikbaarheid van toiletten, parkeermogelijkheden, plaats om voor het omkleden, aanbevolen kleding (voor en na de duik) en dergelijke informatie.

Wanneer je over een kaart beschikt met al je duikplaatsen, overweeg dan een kleurcode (zoals bij het skiën). Bijvoorbeeld groen voor plaatsen die geschikt zijn voor Scuba Divers, rood voor Open Water Scuba Diver en zwart voor Advanced Scuba Diver.

Wanneer een groep op de duikplaats/boot aangekomen zijn, doe dan een korte tour voor degenen die er voor het eerst zijn. Laat de faciliteiten zien, wijs aan waar de uitrusting opgeslagen wordt, geef de veiligheidsvoorschriften en dergelijke.

Er zijn drie categorieën van uitrusting voor sessies in het water – persoonlijke uitrusting van de leerlingen, persoonlijke uitrusting van de staf en groepsuitrusting. De minimum vereisten staan in het services, standards & procedures manual.

Wat zijn overwegingen voor de uitrusting voor lessen in het water?

Zorg dat reserve-uitrusting ter plaatse is – in het bijzonder lood, maskers en een complete persluchtset voor het geval

dat iets niet functioneert of past.

Adequate ondersteuning aan de oppervlakte is voor veel soorten opleiding nuttig.

Voorzie in een lijn voor afdalingen en opstijgingen. De lijn dient met voldoende gewicht verankert te worden en aan de oppervlakte aan een drijver met voldoende drijfvermogen te worden vastgemaakt. De lijn helpt ook voor een betere controle over de vaardigheden die op de bodem gedaan worden.

Een verticale lijn voor afdalingen en opstijgingen dient tenminste 12mm dik te zijn en dient onder spanning bevestigd te worden.

Het voorbereiden van een les in het zwembad

Presentaties in het zwembad beginnen met een introductie.

Wat is de volgorde van een les in het zwembad?

Het tweede deel is het geven van input (uitleg en/of demonstratie).

In het derde deel oefenen de leerlingen de vaardigheid (of vaardigheden) – de aspecten in dit deel zijn organisatie, lesgeven en het oplossen van problemen.

Het laatste deel is de debriefing.

Introductie

De introductie is bedoeld om informatie te geven over de les die aan de orde is. Het bestaat uit een uitleg wat gedaan zal worden (een overzicht), informatie over de verwachte resultaten (uitvoeringsvereisten en/of doelstellingen) en de reden waarom het belangrijk is dat de leerlingen de oefeningen leren (waarde).

Wat zijn de elementen van een introductie voor een sessie in het zwembad en aan de hand van welke criteria wordt de kwaliteit van een introductie gemeten?

Het overzicht kan zeer kort gehouden worden. Het zou als volgt kunnen gaan – na de briefing gaan we eerst in het ondiepte gedeelte om drie verschillende oefeningen te doen en gaan dan naar het diepe voor nog twee oefeningen. Nadat alle oefeningen gelukt zijn is er tijd om zelf te oefenen. We doen de debriefing nadat we zijn omgekleed. In het overzicht mag ook meer verteld worden. Bijvoorbeeld de leerlingen welkom heten, je naam en/of die van je assistenten geven of andere opmerkingen. Het overzicht heeft echter geen dominante rol in het leerproces en moet daarom kort gehouden worden.

Uitvoeringsvereisten staan in relatie met objectivistische opleidingen. Een uitvoeringsvereiste geeft de leerling informatie over het niveau van de prestatie die verwacht wordt en moet dus duidelijk uitgedrukt worden. De uitvoeringsvereisten staan in het betreffende M&M handboek. De instructeur moet deze op een dusdanige manier formuleren dat er geen misverstand over is wat van de leerling verwacht wordt om voor de oefening te slagen.

Formuleringen voor uitvoeringsvereisten kunnen bijvoorbeeld beginnen met: een acceptabele uitvoering van deze oefening is dat je . . . Je slaagt voor deze oefening wanneer je kunt tonen dat je . . . Je moet in staat zijn om . . . Wat in deze les van je verwacht wordt is dat je toont . . .

Doelstellingen worden in meer algemene begrippen geformuleerd. Doelstellingen brengen een gewenst resultaat tot uitdrukking in plaats van een bindende minimum prestatie. Doelstellingen worden gebruikt om prestaties te formuleren die niet beslist aan een enkele sessie gebonden zijn, maar die zich met de tijd ontwikkelen. Het gebruik van de handen voor stabiliteit of voortbeweging onder water kan als voorbeeld dienen – het doel is om het gebruik van de handen steeds verder te beperken.

Formuleringen voor doelstelling kunnen onder andere bestaan uit: het zou goed zijn wanneer we . . . Waar je graag wil dat je je deze keer op concentreert is een verbetering/beperking van . . . Omdat we ons erop voorbereiden om het buitenwater in te gaan wil ik graag dat je deze sessie de nadruk legt op . . .

De waarde brengt tot uitdrukking waarom het beheersen van de vaardigheid noodzakelijk of gewenst is. De waarde heeft een dubbel doel. Het dient de vaardigheid in context te plaatsen, wat het gemakkelijker voor de leerlingen maakt om in de toekomst situaties te herkenning waarin de vaardigheid gebruikt kan of moet worden. Het dient ook duidelijk te maken op welke manier de leerling er voordeel van heeft wanneer deze de vaardigheid beheerst.

Voordelen worden uitgedrukt in de vorm van persoonlijke winst: onafhankelijk van de instructeur worden, tijd besparen, het comfort verbeteren, veiliger duiken, minder geld uitgeven, meer mogelijkheden om te duiken, gemakkelijker een buddy vinden, et cetera.

Hier een voorbeeld voor het leegblazen van een gedeeltelijk gevuld masker: tijdens een duik kan het gebeuren dat je masker beslaat en dat je dus niet meer duidelijk kunt zien. Je zou dan natuurlijk kunnen opstijgen en het masker aan de oppervlakte opnieuw schoonmaken. Het zou echter sneller gaan en minder stress veroorzaken wanneer je dit onder water zou kunnen oplossen. Dat kan door een beetje water in het masker te laten lopen, je hoofd te schudden totdat de condens weg is en het masker dan weer leeg te blazen. Dit voorbeeld plaatst de oefening in context (onder water niet duidelijk kunnen zien) en geeft de "winst" voor de duiker aan (een snellere oplossing met minder stress).

Wanneer in dezelfde sessie meerdere oefeningen gedaan worden, dan dient voor ieder daarvan een uitvoeringsvereiste en waarde gegeven te worden. Het is vaak mogelijk de waarde voor twee of drie oefeningen te combineren. De oefeningen worden in het overzicht in samenhang geplaatst.

Input

Duikers krijgen informatie uit boeken en eventueel van een video, maar de instructeur blijft de belangrijkste bron van informatie. Ongeacht hoe goed een boek of video is, de instructeur is de enige die rekening kan houden met de context en die een driedimensionaal voorbeeld (demonstratie) kan geven.

Hoe krijgen leerlingen informatie over de manier waarop een oefening gedaan kan worden, welke informatie dient wel of niet gegeven te worden en aan de hand van welke criteria wordt de kwaliteit van de input gemeten?

Het leren van een vaardigheid is geen geïsoleerd evenement. De oefeningen zijn deel van een cursus, wat het waarschijnlijk maakt dat bepaalde deelvaardigheden al beheerst worden. De informatie die in de inputfase gegeven wordt moet rekening houden met wat de leerlingen al weten en kunnen.

De inputfase bestaat uit drie elementen. Organisatie gaat in op volgorde, positie en andere logistieke overwegingen. Communicatie geeft de betekenis van onbekende handsignalen en uitleg geeft informatie over de handelingen die uitgevoerd moeten worden om de oefening met succes af te ronden. De inhoud van de uitleg en de demonstratie staan in een directe samenhang. Wanneer aan de ene

meer details worden toegevoegd, dan vermindert de noodzaak voor detail in de andere.

Voor de meeste oefeningen is de organisatie eenvoudig en kan in één of twee zinnen uitgelegd worden. Dynamische vaardigheden (vaardigheden waarbij de leerlingen zich van de ene locatie naar de andere verplaatsen) kunnen meer informatie noodzakelijk maken. Over het algemeen is voor de organisatie in een zwembad veel minder informatie nodig dan in het buitenwater.

Voor de communicatie is het niet nodig om handsignalen en andere manieren van communicatie uit te leggen die al bekend zijn van voorgaande sessies. Het is echter waarschijnlijk dat je moet uitleggen met welk teken je aangeeft dat een leerling een bepaalde oefening moet doen. Dit hoeft geen handsignaal te zijn. Je zou bijvoorbeeld op de schouder van de leerling kunnen tikken als teken dat het masker weer opgezet moet worden aan het eind van de oefening voor het ademen zonder masker.

De combinatie van uitleg en demonstratie dient de leerling alle benodigde informatie te geven om een oefening uit te voeren. Sommige aspecten zijn gemakkelijker te demonstreren (zoals de positie van de handen van donor en ontvanger bij het gebruik van de alternatieve luchtverzorging), terwijl andere aspecten uitleg behoeven (zoals het gebruik van de tong als spatscherm bij het leegblazen van de tweede trap met de waterloosknop).

Hoe de combinatie van uitleg en demonstratie gedaan wordt is de beslissing van de instructeur. Het nemen van zulke beslissingen kan alleen in context geleerd worden – werkelijke sessies in het water met (gesimuleerde) leerlingen.

Zowel de uitleg als de demonstratie maken het noodzakelijk dat de instructeur een hoog niveau van kennis en vaardigheden heeft. Om de leerlingen vertrouwen en respect te geven dienen demonstraties van zeer goede kwaliteit te zijn. Een goede demonstratie:

- Wordt gedaan met langzame en duidelijke bewegingen
- Houdt rekening met de positie van de leerlingen om zeker te stellen dat alle leerlingen alle aspecten kunnen zien
- Toont alleen bewegingen die tot de oefening behoren. Het evenwicht handhaven bij een neutraal drijfvermogen is absolute noodzaak voor het geven van goed demonstraties

De uitleg en demonstratie dienen kort te zijn en de essentie weergeven. Wanneer een oefening in een bepaalde volgorde gedaan moet worden, geef de informatie dan in die volgorde.

Organisatie

Wat is organisatie en hoe wordt de kwaliteit van de organisatie gemeten?

Een belangrijk verschil tussen een Assistant Scuba Instructor en een Scuba Instructor is dat die laatste complex objectivistische sessies doet en dus met complexe organisatie moet omgaan.

In een les in het water is de instructeur de beperkende factor. De instructeur moet vaardigheden introduceren en beheersing bevestigen. Daardoor moeten leerlingen vaak wachten op hun beurt bij de instructeur. Een goede organisatie betekent dus in eerste instantie dat de tijd van de instructeur op een effectieve manier ingezet wordt.

Een maat voor effectiviteit is de verhouding tussen de tijd dat de instructeur met leerlingen aan het werk is om vaardigheden te leren of te verbeteren en de tijd die nodig is om van de ene leerling naar de andere te wisselen of om andere dingen te doen die niet direct aan lesgeven en leren gerelateerd zijn.

In directe relatie met het bovenstaande is een ander criterium voor de kwaliteit van organisatie de verhouding tussen de tijd die iedere individuele leerling besteed aan leren of oefenen en de tijd dat de leerling op de beurt wacht.

Organisatie heeft ook te maken met de controle over de sessie. Positionering is daarbij essentieel voor het nemen en behouden van controle. Voor organisatie zijn er drie kernvragen die kunnen voorzien in een maat voor de effectiviteit van de organisatie:

- Waren alle leerlingen op ieder moment in het blikveld van de instructeur of een assistent (binnen redelijkheid)?
- Hadden alle leerlingen de mogelijkheid om te communiceren met de instructeur of een assistent zonder noodzaak om zich om te draaien of met een andere complicerende factor geconfronteerd te zijn (binnen redelijkheid)?
- Waren de instructeur en de assistent(en) in elkaars blikveld om gemakkelijk te kunnen communiceren?

De opmerking “binnen redelijkheid” in de bovenstaande vragen geeft aan dat het in orde is om af en toe even weg te kijken. De sleutel tot succes is om in een positie te zijn die het mogelijk maakt alles te zien en om een volledig bewustzijn van de omgeving te tonen.

Natuurlijk is de planning van een les belangrijk, maar het aanpassen aan omstandigheden is dat ook. Omstandigheden kunnen veranderen. In het buitenwater is de aanpassing het meest belangrijk, maar ook in een zwembad is het noodzakelijk. Zo dien je bijvoorbeeld de afstand tot de leerlingen voor het geven van een demonstratie te verminderen wanneer na een zware regenbui het zicht beperkt is.

Lesgeven

Hoe vervult een instructeur de rol als leraar en hoe wordt de kwaliteit van de uitvoering van die rol gemeten?

Acties van de instructeur moeten een bijdrage leveren voor het leerproces van alle leerlingen. Zulke acties dienen verder te gaan dan het geven van input in een uitleg en/of demonstratie. Eenvoudigweg erop vertrouwen dat de input voldoende is voor de leerlingen om een vaardigheid te leren is niet voldoende.

Iedere vaardigheid is vastgelegd in een uitvoeringsvereiste of leerdoel. Het oordeel van de instructeur is nodig om een voldoende uitvoering te bevestigen. Het accepteren van een ontoereikende prestatie en het afwijzen van een voldoende prestatie zijn beiden een indicatie voor een slechte uitvoering van de rol in het lesgeven. Het afwijzen van een voldoende prestatie kan de motivatie van een leerling ondermijnen (en daarmee het leerproces storen).

Het accepteren van een onvoldoende prestatie kan een gevaarlijke situatie vormen. De vereisten voor de uitvoering geven het minimum niveau aan dat vastgelegd is om veilig te kunnen duiken. Het accepteren van vaardigheden die niet aan die norm voldoen kan dus tot gevolg hebben dat leerlingen een brevet krijgen om binnen grenzen te duiken waarvoor ze niet voorbereid zijn.

Leerlingen die een vaardigheid voor het eerst proberen of die oefenen om hun vaardigheid te verbeteren hebben begeleiding nodig. De instructeur heeft een actieve taak in het vaststellen van bewegingen die niet optimaal zijn en het geven van aanvullende input om dit te verbeteren. Wanneer mogelijk dient die input onder water gegeven te worden.

Assistenten hebben zowel een rol voor de veiligheid, als voor het lesgeven. Het is de instructeur die beslist wat van de assistenten verwacht wordt. Dit kan zo ver gaan dat de instructeur de eigen rol beperkt tot het houden van overzicht, terwijl de assistenten de demonstraties doen en met de leerlingen werken. Het kan ook betekenen dat de groep gedeeld wordt. In dat geval werkt de instructeur met de ene groep aan nieuwe vaardigheden, terwijl de assistent met de andere groep reeds geleerde vaardigheden oefent.

Wanneer een leerling een oefening correct gedaan heeft, dan dient de instructeur dit te bevestigen, zodat de leerling zich vol op de volgende vaardigheid kan concentreren. Een bevestiging kan gegeven worden door de hand te schudden, applaus te geven, een leitje met tekst tonen, of een andere manier.

Bij het lesgeven en het organiseren moet rekening gehouden worden met het niveau van de opleiding

Het oplossen van problemen

Wat wordt van een instructeur verwacht met betrekking tot het oplossen van problemen en hoe worden de prestaties op dit gebied gemeten?

Het zal duidelijk zijn dat van een instructeur verwacht wordt dat deze gevaarlijke situaties herkend en dat zulke situaties met onmiddellijke actie gecorrigeerd worden.

De meeste problemen veroorzaken echter geen gevaarlijke situatie. Iedere prestatie die niet voldoet aan het niveau van beheersing dat gedefinieerd is kan als "probleem" gezien worden. Problemen kunnen dus in verschillende categorieën verdeeld worden:

- Een probleem dat een potentieel gevaarlijke situatie veroorzaakt (hier en nu) moet onmiddellijk opgelost worden.
- Voor een probleem dat verhindert dat een uitvoeringsvereiste vervuld wordt dient de instructeur input te geven hoe het beter te doen en dan de leerling de oefening laten overdoen (het aantal herhalingen binnen redelijke grenzen).
- Een probleem dat het mogelijk maakt dat aan de uitvoeringsvereiste voldaan wordt, maar een oefening onnodig moeilijk maakt of in conflict staat met algemene duikvaardigheden kan tijdens het uitvoeren van een oefening gecorrigeerd worden, maar maakt een herhaling niet noodzakelijk (buiten het verdere oefenen om de uitvoering te verbeteren). De debriefing is een uitstekende gelegenheid om voor dit soort problemen aanvullende input te geven.
- Problemen met algemene duikvaardigheden (die in doelstellingen en niet als uitvoeringsvereiste geformuleerd zijn) is gepaste aanvullende informatie gevraagd. Hier neemt de instructeur de rol van mentor om stap voor stap tot steeds betere prestaties te komen. Vaak wordt dit soort input in de debriefing gegeven.

Je dient "problemen" en "consequenties van problemen" goed uit elkaar te houden. Wanneer het een leerling niet lukt om een masker leeg te blazen, dan is dat niet het probleem, maar de consequentie van een probleem. Het probleem kan zijn dat de leerling door de mond, in plaats van de neus uitademt. Het zou ook kunnen zijn dat lucht aan de bovenrand van het masker ontsnapt. Wanneer een leerling met een te vol trimvest naar boven drijft, dan is dit de consequentie van een probleem met de bediening van de inflator.

Alvorens een leerling verdere begeleiding te kunnen geven moet je vaststellen wat het probleem is. Consequenties van een probleem geven zelden een basis voor verdere input.

Van een instructeur wordt verwacht dat problemen snel gezien worden (bijna onmiddellijk), maar de reactie op een probleem dient gepast te zijn. In een gevaarlijk situatie moet de reactie snel zijn. In andere situatie is het vaak gepast om de leerling een beetje tijd te geven om het probleem zelf op te lossen.

Leerlingen DOEN in eerste instantie geen motorische vaardigheden, maar zijn bezig deze te LEREN. Wanneer de stappen van de verschillende delen van een oefening intellectueel gestuurd worden,

dan kan af en toe een pauze ontstaan. Het reageren op zulke pauzes geeft geen bijdrage tot het leerproces en zal vaak eerder een stoorfactor zijn.

Debriefing

Het geven van input over prestaties is een belangrijk deel van het leerproces. Waar dat gepast en mogelijk is dient zulke input onder water gegeven te worden. De debriefing is een gelegenheid om de leerlingen eraan te herinneren wat ze geleerd hebben en om het leerproces voort te zetten met aspecten die onder water niet gecommuniceerd konden worden.

Wat zijn de delen van een debriefing en aan de hand van welke criteria wordt de kwaliteit van een debriefing gemeten?

In de debriefing wordt aandacht gegeven aan de correct uitgevoerde deelvaardigheden. Wanneer input gegeven wordt voor mogelijke verbeteringen, dan bestaat het risico dat bij een volgende poging niet alleen de te verbeteren handelingen anders gedaan worden, maar ook die welke al goed waren. Het geven van input over correct uitgevoerde deelhandelingen voorkomt dat probleem.

Een belangrijk element is het geven van advies voor verbetering. Dit wordt in twee stappen gedaan. Allereerst moet duidelijk gemaakt worden wat het probleem is waarvoor een oplossing gegeven wordt. Vaak is dit een probleem met de algemene duikvaardigheden of een manier om een oefening te doen die wel werkt, maar te gecompliceerd is. Als tweede stap wordt dan advies gegeven hoe dezelfde vaardigheid op een andere manier gedaan kan worden.

Als deel van de debriefing dienen de leerlingen er ook aan herinnerd te worden welke uitvoeringsvereiste of leerdoel ze nu aan voldaan hebben. Geef ook nogmaals aan waarom dat belangrijk is (de waarde).

Wat is anders in het buitenwater?

De criteria voor het meten van de prestaties voor een sessie in het buitenwater, zijn dezelfde als die welke voor het zwembad gebruikt worden. Het antwoord op de vragen in de criteria kan echter anders uitvallen vanwege de andere context en doelstelling.

Veel van de criteria om de kwaliteit van een sessie te beoordelen staan in relatie tot de context. In sessies moet rekening gehouden worden met het niveau van opleiding en moet het handelen gepast zijn voor de omstandigheden waarin de sessie gedaan wordt. Het leren om als instructeur gepast te handelen is een constructivistisch proces – een leerproces dat plaats heeft in de complexiteit van echter omstandigheden.

Introduction

Uitvoeringsvereisten voor buitenwaterduiken zijn vaak algemener geformuleerd dan die voor het zwembad. Het grootste verschil voor de introductie is echter in de waarde te vinden.

Hoe kan de introductie van een sessie in het buitenwater verschillen van een sessie in het zwembad?

De waarde geeft aan waarom een oefening belangrijk is en dient de oefening in context te plaatsen om beter situaties te kunnen herkennen waarin die vaardigheid van nut kan zijn. Omdat de buitenwaterduik vaak tot doel heeft om een reeds geleerde vaardigheid AAN TE PASSEN aan de heersende omstandigheden, in plaats van het LEREN van die vaardigheid, wordt in de waarde niet aangegeven waarom een vaardigheid belangrijk is, maar waarom het wenselijk is die reeds geleerde vaardigheid nogmaals in het buitenwater te doen.

De waarde geeft dus het nut aan waarom een reeds geleerde vaardigheid herhaald wordt. Dit is het beste met een paar voorbeelden te illustreren:

Gecontroleerde zwemmende noodopstijging

- Zwembad: de gecontroleerde zwemmende noodopstijging maakt je onafhankelijk van je buddy, omdat je daarmee zonder hulp in een zonder-lucht situatie aan de oppervlakte terug kunt wanneer je buddy te ver weg is of wanneer deze niet reageert op je vraag om lucht te delen.
- Buitenwater: in het zwembad heb je gemerkt dat het eigenlijk wel moeilijk is om een afstand van 10 meter af te leggen terwijl je doorlopend belletjes laat ontsnappen. Dat zou je het gevoel kunnen geven voor een zonder-lucht situatie nog steeds van je buddy afhankelijk te zijn. Dat gevoel van afhankelijkheid zou stress kunnen veroorzaken. Om je te tonen dat die stress overbodig is geef ik je de gelegenheid om nogmaals de noodopstijging te doen, maar deze keer verticaal richting de oppervlakte. Je zult daarbij merken dat de zich uitzettende lucht in de longen het veel gemakkelijker maakt om grotere afstanden af te leggen, terwijl je daarbij een stroom luchtbelletjes laat ontsnappen.

Het masker afnemen, herplaatsen en leegblazen

- Zwembad: tijdens een duik kan het zijn dat je comfort gestoord wordt door iets dat alleen opgelost kan worden door je masker af te nemen. Misschien moet je het bandje van het masker anders afstellen of wil je een cap over je hoofd doen omdat het koud is. Daarom moet je als duiker in staat zijn om onder water het masker af te nemen, deze te herplaatsen en leeg te blazen.
- Buitenwater: in het zwembad heb je geleerd om het masker af te nemen, weer op te zetten en leeg te blazen. Ik wil je nu in het buitenwater de gelegenheid geven om hetzelfde te doen. Doordat

je een cap en handschoenen draagt zal het moeilijker zijn alle handelingen uit te voeren. De ervaring om deze oefening in moeilijker omstandigheden te doen zal je vertrouwen in je eigen vaardigheden verbeteren.

Input

Voor de input moet rekening gehouden worden met wat de leerlingen al kunnen en weten. Die notie bepaald het grootste verschil voor een buitenwaterduik en een zwembadles wat de input betreft.

Hoe kan de input voor een buitenwaterduik verschillen van een zwembadsessie?

In veel gevallen is een vaardigheid reeds in het zwembad geleerd, alvorens deze in het buitenwater gedaan wordt. Dat is in het bijzonder het geval voor cursussen zoals Scuba Diver en Open Water Scuba Diver, maar het kan ook van toepassing zijn op hogere cursussen.

Wanneer een vaardigheid kort geleden in het zwembad geleerd is, dan heeft de leerling geen (of weinig) baat bij een demonstratie in het buitenwater. De uitleg van de vaardigheid kan ook veel korter. Het is meer het herinneren aan belangrijke stappen dat uitleg geven hoe het gedaan moet worden.

Wanneer de aanpassing aan de omstandigheden het echter nodig maakt om bepaalde stappen anders te doen, dan moet uitgelegd worden hoe. In veel gevallen zijn zulke “verschillen” te vermeiden wanneer tijdens de zwembadles al rekening gehouden is met de omstandigheden waarmee de leerlingen in het buitenwater geconfronteerd zullen worden.

Sommige vaardigheden kunnen alleen in het buitenwater gedaan worden. Opstijgen en afdalen zijn daarvan voorbeelden. De deelvaardigheden aan de oppervlakte en op de bodem kunnen gesimuleerd en geoefend worden, maar dat is niet het geval voor de eigenlijke opstijging of afdaling met de bijbehorende drukverandering (en dus verandering in drijfvermogen). Briefings voor dergelijke vaardigheden maken daarom een meer gedetailleerde uitleg noodzakelijk voor de delen die nog niet geleerd zijn.

Wanneer nieuwe vaardigheden direct in het buitenwater geleerd worden (wat vaak het geval is in vervolgopleidingen) dan is het deel voor input grotendeels gelijk aan de manier waarop dat voor een zwembadsessie gedaan wordt. Het gaat dan om een gedetailleerde uitleg en eventueel een demonstratie.

Organisatie

Organisatie wordt sterk door de context beïnvloed. De grote variatie in omstandigheden die je in het buitenwater kunt tegenkomen maakt het noodzakelijk dat instructeurs hun organisatie aanpassen aan onverwachte factoren. De planning moet dus flexibel genoeg zijn

Hoe kan de organisatie van een sessie in het buitenwater verschillen van een sessie in het zwembad?

om het mogelijk te maken bepaalde dingen onder water aan te passen. Daarvoor kan snelle communicatie noodzakelijk zijn, wat de positionering (in het bijzonder van assistenten) belangrijk maakt. Afhankelijk van de omstandigheden kan een verschuiving van de rol van de assistenten van opleiding naar veiligheid noodzakelijk zijn.

Lesgeven

Tijdens een sessie in het buitenwater is het niet gebruikelijk dat assistenten de leerlingen oefeningen laten herhalen om zo motorische vaardigheden te ontwikkelen. Op dat niveau is gewenning aan de omstandigheden van de duik het belangrijkste aspect van buitenwaterduiken.

Hoe kan het lesgeven in het buitenwater verschillen van het lesgeven in het zwembad?

Ook voor het lesgeven zijn buitenwaterduiken voor vervolgopleidingen beter vergelijkbaar met sessies in het zwembad. Vaardigheden die in het buitenwater geleerd worden dienen ook in het buitenwater herhaald te worden totdat deze zich tot motorische vaardigheid ontwikkeld hebben (het niveau waarop de ene beweging de volgende oproept). Het is daarom bij zulke cursussen gebruikelijk om assistenten te vragen oefeningen met leerlingen te herhalen nadat deze bij de instructeur geleerd zijn.

Het oplossen van problemen

Het oplossen van problemen in het buitenwater is grotendeels gelijk aan de manier waarop dit in het zwembad gedaan wordt. De consequenties van het niet opmerken van een probleem kunnen echter groter zijn. Een probleem dat in het zwembad ongevaarlijk is (het niet laten ontsnappen van een stroom luchtbelletjes wanneer de automaat niet in de mond is), kan in het buitenwater een kritische situatie veroorzaken (het inhouden van de adem tijdens de opstijging).

Hoe kan het oplossen van problemen in het buitenwater verschillen van het zwembad?

Het bovenstaande betekent niet automatisch dat instructeurs in het buitenwater anders met problemen moeten omgaan. De belangrijkste consequentie (en vaak de enige) is dat het niet opmerken van een probleem zwaarder aangerekend moet worden bij de beoordeling.

Debriefing

De debriefing voor een buitenwaterduik verschilt niet van de debriefing voor een zwembadsessie.

Hoe kan een debriefing voor een buitenwaterduik anders zijn dan voor het zwembad?

Beoordelingscriteria

De formulieren staan op de volgende pagina's.

Zwembad en buitenwaterpresentaties:	0 punten	1 punt	2 punten
Inleiding (wat zal gedaan worden en waarom)			
1. Duidelijk uitgedrukt wat gedaan wordt, wat de *verwachte/gewenste* prestatie is en waarom dat nuttig of noodzakelijk is?			
Input (gaf informatie over de uitvoering) – bestaand uit uitleg en/of demonstratie			
2. Werd alle informatie gegeven/getoond die voor een leerling benodigd is om de *verwachte/gewenste* prestatie te kunnen leveren?			
3. Werd bij de omvang van de informatie rekening gehouden met wat de leerlingen al kunnen/weten?			
4. Wekten de uitleg en/of demonstratie een gevoel van vertrouwen en toonde de instructeur zelf het gevraagde volledig te beheersen?			
5. Waren de informatie, organisatie en communicatie passend voor de betreffende les?			
Organisatie			
6. Was de tijd voor het werkelijke *leren/verbeteren* van de oefening wezenlijk langer als de tijd die voor organisatorische doelen ingezet werd (de wachttijd tussen leerlingen bijvoorbeeld)?			
7. Werd alle leerlingen voldoende toegestaan om hun prestaties te verbeteren, of moesten ze zonder iets te doen wachten tot ze aan de beurt waren?			
8. Waren de leerlingen de gehele tijd in het blikveld van de instructeur of een assistent (binnen redelijke grenzen)?			
9. Hadden alle leerlingen de mogelijkheid met de instructeur of een assistent te communiceren, zonder zich te moeten omdraaien of andere verzwarende omstandigheden om oogcontact te krijgen (binnen redelijke)?			
10. Had de instructeur oogcontact met de assistent om gemakkelijk te kunnen communiceren?			
11. Was de organisatie aan de omstandigheden aangepast (zicht, stroming, etc.)?			
Lesgeven			
12. Hebben alle leerlingen aan de *uitvoeringsvereiste voldaan of een duidelijke verbetering getoond in relatie tot de doelstelling*?	Nee à - 5 punten		
13. Heeft de instructeur aan de leerling bevestigd dat de prestatie voldoende was?			
14. Heeft het handelen van de instructeur een bijdrage geleverd voor de leerlingen *om het verwachte niveau sneller te behalen of grotere stappen in de verbetering van prestaties te maken*?			
15. Waren de beslissingen van de instructeur over de inzet van assistenten nuttig voor zowel de veiligheid als voor het ondersteunen van het leerproces?			
Oplossen van problemen			
16. Heeft de instructeur onmiddellijk op een probleem gereageerd dat eventueel gevaarlijk had kunnen worden (op die plaats en op dat moment)?	Helemaal niet à - 5 punten		
17. Heeft problemen herkend die tot gevolg zouden hebben dat *de betreffende uitvoeringsvereiste niet vervuld zou worden* en heeft dusdanig gereageerd dat het voor de leerlingen mogelijk was de volgende poging met succes uit te voeren?			
18. Heeft problemen met algemene duikvaardigheden/gewoonten herkend en op een ontspannen, maar adequate manier gecorrigeerd?			
19. Herkende problemen snel, maar reageerde op passende manier, waarbij wanneer dat nuttig was de leerling tijd gegeven werd zichzelf te corrigeren en reageerde snel waar dat nodig was?			
Debriefing (voor degenen die voor de sessie geslaagd zijn)			
20. Gaf aan welke delen van de oefening goed gedaan zijn (en dus de volgende keer net zo moeten)?			
21. Gaf aan welke delen van de oefening gemakkelijker/beter/anders gedaan zouden kunnen worden?			
22. Gaf uitleg hoe dit gemakkelijker/beter/anders gedaan zou kunnen worden?			
Algemene overwegingn			
23. Was het onderwerp van gegeven les in overeenstemming met de opdracht?	Ja	Nee à - 5 punten	
Een voldoende score is 30 punten of hoger.	*Totaal :*		

Bijlessen in het zwembad of buitenwater	0 punt	1 punt	2 punten
Algemene overwegingen			
1. Was de gegeven les ook de les die als opdracht gegeven was?	Ja	Nee à - 5 punten	
Inleiding (wat zal gedaan worden en waarom)			
2. Duidelijk uitgedrukt wat gedaan wordt, wat de verwachte/gewenste prestatie is en waarom dat nuttig of noodzakelijk is?			
Input (gaf informatie over de uitvoering) – bestaand uit uitleg en/of demonstratie			
3. Werd alle informatie gegeven/getoond die voor een leerling benodigd is om de verwachte/gewenste prestatie te kunnen leveren?			
4. Werd bij de omvang van de informatie rekening gehouden met wat de leerlingen al kunnen/weten?			
5. Wekten de uitleg en/of demonstratie een gevoel van vertrouwen en toonde de instructeur zelf het gevraagde volledig te beheersen?			
6. Waren de informatie, organisatie en communicatie passend voor de betreffende les?			
Organisatie			
7. Was de tijd voor het werkelijke leren/verbeteren van de oefening wezenlijk langer als de tijd die voor organisatorische doelen ingezet werd?			
8. Was de organisatie aan de omstandigheden aangepast (zicht, stroming, bodemgesteldheid, etc.)?			
Lesgeven			
9. Hebben alle leerlingen aan de uitvoeringsvereiste voldaan of een duidelijke verbetering getoond in relatie tot de doelstelling?	Nee à - 5 punten		
10. Heeft de instructeur aan de leerling bevestigd dat de prestatie voldoende was?			
11. Heeft het handelen van de instructeur een bijdrage geleverd voor de leerlingen om het verwachte niveau sneller te behalen of grotere stappen in de verbetering van prestaties te maken?			
Probleemoplossing			
12. Heeft de instructeur onmiddellijk op een probleem gereageerd dat eventueel gevaarlijk had kunnen worden (op die plaats en op dat moment)?	Helemaal niet à - 5 punten		
13. Heeft problemen herkend die tot gevolg zouden hebben dat de betreffende uitvoeringsvereiste niet vervuld zou worden en heeft dusdanig gereageerd dat het voor de leerlingen mogelijk was de volgende poging met succes uit te voeren?			
14. Heeft problemen met algemene duikvaardigheden/gewoonten herkend en op een ontspannen, maar adequate manier gecorrigeerd?			
15. Herkende problemen snel, maar reageerde op passende manier, waarbij wanneer dat nuttig was de leerling tijd gegeven werd zichzelf te corrigeren en reageerde snel waar dat nodig was?			
Debriefing (voor allen die voor de sessie geslaagd zijn)			
16. Gaf aan welke delen van de oefening goed gedaan zijn (en dus de volgende keer net zo moeten)?			
17. Gaf aan welke delen van de oefening gemakkelijker/beter/anders gedaan zouden kunnen worden?			
18. Gaf uitleg hoe dit gemakkelijker/beter/anders gedaan zou kunnen worden?			
Een voldoende score is 22 punten of hoger.	*Totaal :*		

Module 4 – Kennis en vaardigheden voor Scuba Instructors

De puntjes op de “i” zetten voor Scuba Instructors.

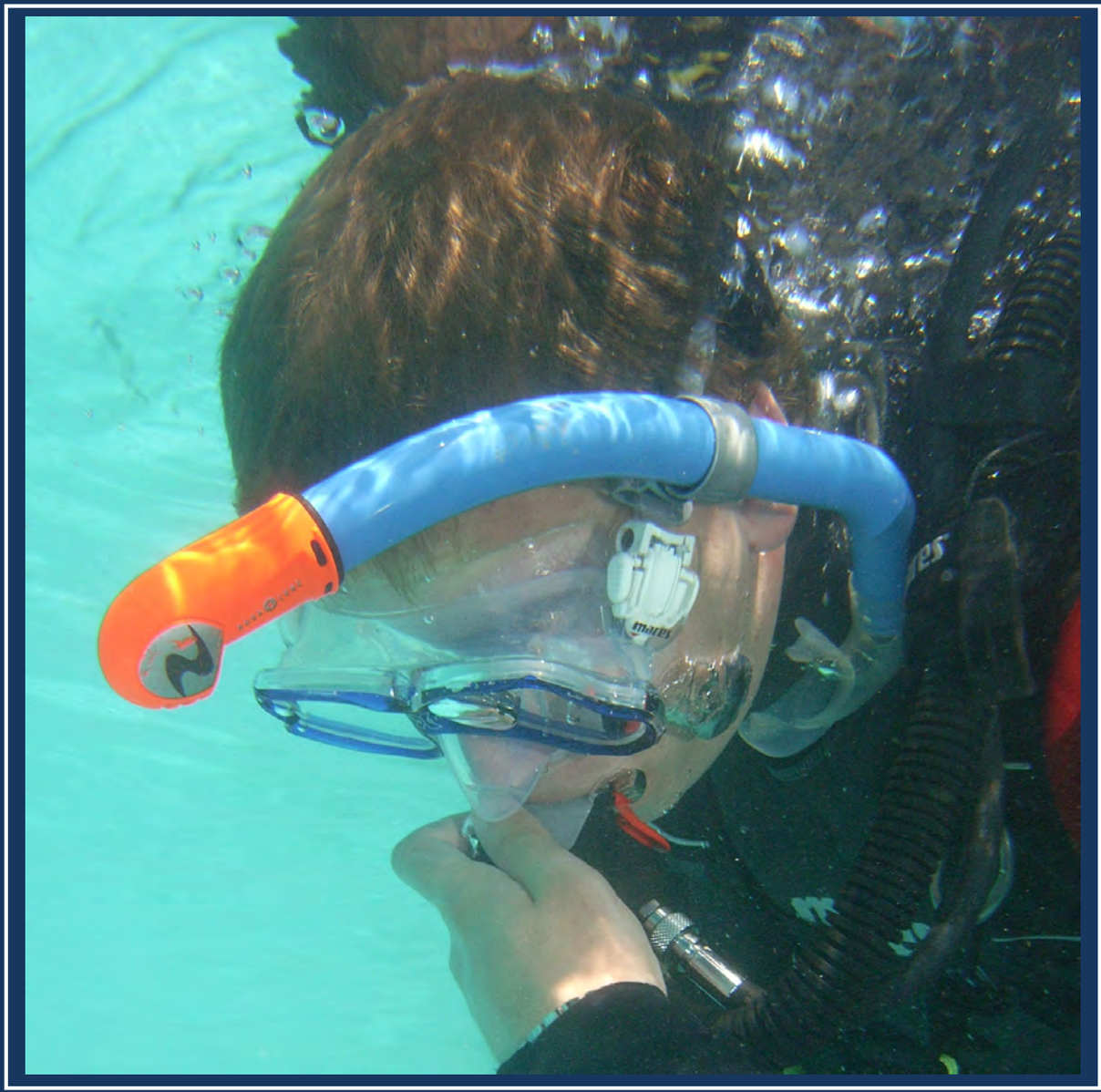

Introductie

Scuba Instructors mogen de cursussen geven die grotendeels op objectivistische uitvoeringsvereisten gebaseerd zijn. Deze cursussen zijn in het onderstaande overzicht in het groen gemarkeerd.

Welke cursussen mag een Scuba Instructor geven?

Alvorens initiations te geven moet een Scuba Instructor ervaring hebben met het onderwerp van de initiatie die gegeven zal worden. Ze moeten voldoende kennis en ervaring met betrekking tot de inhoud van de cursus hebben om het vertrouwen te hebben dat ze les kunnen geven in dat onderwerp en dat ze een adequate bron van informatie voor de leerlingen zullen zijn.

Het is de verantwoordelijkheid van de Scuba Instructor om zelf te bepalen of het vertrouwen en de ervaring voor het geven van een bepaalde cursus voldoende zijn.

De autorisatie om cursussen te geven houdt in dat kandidaten een voorbeeldelijk niveau van kennis en vaardigheden hebben.

Wat zijn de vereisten om deze module met succes af te ronden?

Deze module is bedoeld om dat niveau te controleren en om aanvullende input te geven met het doel het niveau nog verder omhoog te brengen. De duur van deze module hangt dus sterk af van het niveau van voorbereiding van de kandidaten. Voor goed

voorbereide kandidaten kan het normaalgesproken in drie dagen afgerond worden.

Kandidaten moeten aan alle sessies en workshops van deze module deelnemen. Naast die aanwezigheidsplicht moet aan een aantal uitvoeringsvereisten voldaan worden:

- Deelnemen aan een workshop voor het geven van demonstraties. De vaardigheden die aan de orde komen worden door de Scuba Instructor Trainer gekozen. Iedere vaardigheid moet op demonstratieniveau gedaan worden.
- Toon een redelijke lichamelijke conditie en vaardigheid in het water door de Cooper test (zwemversie) af te ronden met een redelijke score (afhankelijk van de leeftijd).
- Score tenminste 80% op examens die door de Scuba Instructor trainer gekozen zijn. Deze worden gekozen uit de cursussen die door een Scuba Instructor gegeven mogen worden. Dit kan Scuba Diver, Open Water Scuba Diver, Advanced Scuba Diver en Scuba Safety & First aid en Nitrox zijn.

Hoe kan een Scuba Instructor een hoger brevet behalen?

Scuba Instructors kunnen hun opleiding voorzetten om de kennis en vaardigheden te leren die nodig zijn om aanvullende cursussen te geven. Dergelijke opleidingen zijn modulair. Er zijn zes modules die bezocht moeten worden alvorens Master Scuba Instructor te worden. Aan het einde van iedere module krijgt de instructeur een autorisatie om één of meer aanvullende cursussen te geven.

Het afronden van twee modulen geeft recht op de titel Advanced Scuba Instructor. (Master Scuba Instructor alle zes). Advanced Scuba Instructors die interesse hebben in het opleiden van andere duikprofessionals kunnen deelnemen aan de Assistant Scuba Instructor Trainer cursus.

Kunnen brevetten die bij andere duikorganisaties behaald zijn meegeteld worden?

Het hoofdkantoor kan overwegen om brevetten die bij een andere duikorganisatie behaald zijn mee te tellen voor de vereiste training om Advanced Scuba Instructor te worden.

In zulke gevallen is de kwaliteit van de gevolgde opleidingen bepalend.

Waarom is deze module belangrijk?

Wat is een essentieel kenmerk van het SCUBA C&P systeem?

Het SCUBA C&P systeem plaatst de instructeur (en niet het systeem zelf) in een centrale rol. Dit is erg belangrijk voor instructeurs. Het staat ze toe voor hun leerlingen van grote toegevoegde waarde te zijn.

Wanneer de centrale rol aan het systeem toebedeeld zou zijn, dan zouden boeken, video's en andere hulpmiddelen ervoor bedoeld zijn om kennis zowel aan de leerling als aan de instructeur door te geven. In een dergelijke structuur is de rol van de instructeur beperkt tot "bediener van het systeem". Dat maakt het moeilijker uit te leggen waarom een passende betaling terecht is.

Voor het succes van een instructeur (en daarmee ook voor het SCUBA C&P systeem) is het essentieel om uitstekende theorielessen en demonstraties van vaardigheden te kunnen geven – het is meer de instructeur dan het systeem die de grootste bron van input voor de leerlingen is.

Wanneer aan instructeurs een centrale rol wordt toevertrouwd, dan moet zeker gesteld worden dat de instructeur ook in staat is om leerlingen input op hoog niveau te geven.

Wat zijn de consequenties van een centrale rol voor de instructeur?

De modules voor het geven van theorielessen en voor het geven van lessen in het water, gaan hoofdzakelijk over de organisatie van zulke sessies.

In deze module gaat het om de inhoud van lessen – de bedoeling is om te controleren of de instructeurs een niveau van kennis en vaardigheden hebben dat hoog genoeg is. Daarnaast is het doel om aanvullende input en tips te geven die de "waarde" van de instructeur voor de leerlingen groter maakt en om misverstanden op te lossen.

De keuze om de instructeur in een centrale rol te plaatsen komt met de verantwoordelijkheid om te controleren dat de instructeur die verantwoording aankan.

Het komt ook met de verantwoordelijkheid om de nodige input aan instructeurs te geven. De bedoeling is om via vakboeken, lessen, tips en ervaringen veel extra input te geven die de instructeur voor de toekomstige leerlingen van grote waarde te maken.

De manier waarop deze module gegeven wordt heeft ook een "leren om te leren" doel. Dit betekent dat we proberen je een beginpunt te geven om na afronding van de cursus zelf steeds verder te leren en zo je vakkennis als instructeur te vergroten.

Glossarium

De woorden die in het werkboek in het rood zijn aangegeven zijn deel van dit glossarium.

Terminologie	Betekenis
Aansprakelijkheid	In relatie tot het duiken staat aansprakelijkheid in samenhang met het niet voldoen aan de verwachting om zorgvuldig te handelen met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de instructeur ten opzicht van de leerlingen.
Afsluiting	De afsluiting is het laatste deel van een theoriepresentatie, waarin het leerproces versterkt wordt.
Beheersing	Beheersing betekent dat een persoon (duiker) informatie of een vaardigheid kan. We spreken van beheersing wanneer een duiker iets weet of kan wanneer daarom gevraagd wordt. Wanneer iets slechts één keer gedaan is, kunnen we niet van beheersing spreken. Een instructeur moet er zeker van zijn dat een leerling in de toekomst kennis en vaardigheden op afroep kan herhalen. Beheersing drukt uit dat kennis of vaardigheid nu tot de competenties van een

	persoon behoort. Voor vaardigheden dat die persoon deze kan. Voor kennis dat die persoon is weet en begrijpt.
Beschut deel van het buitenwater	Een beschut deel van het buitenwater is een plaats waar de omstandigheden vergelijkbaar zijn met de omstandigheden in een zwembad. De definitie is te vinden in de standards & procedures.
Bijlessen	Bijlessen zijn bedoeld om problemen met kennis, vaardigheden of begrip bij leerlingen op te lossen. Het begint wanneer vastgesteld is dat een leerling iets niet weet of begrijpt, of moeite heeft een vaardigheid uit te voeren. Bijlessen worden gegeven nadat een leerling niet in staat was op afroep een vraag te beantwoorden of een vaardigheid uit te voeren.
Cognitief disequilibrium	Een ervaring dat nieuwe informatie of een observatie niet aansluit bij de persoonlijke kennis of geloof van een persoon. In een toestand van cognitief disequilibrium is er een sterke motivatie om het nieuwe te plaatsen of begrijpen en zo terug te keren naar een toestand van cognitieve harmonie. Het terugvinden van cognitieve harmonie is mogelijk door de nieuwe ervaring aan te vallen of als onjuist af te doen. Een goede leraar kan echter gebruik maken van cognitief disequilibrium om een leerproces op gang te brengen. De introductie van een les kan zo geformuleerd worden dat deze een cognitief disequilibrium veroorzaakt. De les wordt dan aangekondigd als informatie die de ongerijmdheden op zal lossen.
Cognitieve harmonie	Cognitieve harmonie is een toestand waarin nieuwe informatie, of een nieuwe ervaring, aansluit bij dat wat een persoon al weet of geloofd. Een instructeur helpt leerlingen om aan het einde van een leerervaring tot cognitieve harmonie te komen.
Communicatie	Een deel van de briefing voor een les in het water, waarin de instructeur uitleg geeft over de betekenis van nieuwe handsignalen of een andere (zichtbaar, hoorbaar of voelbaar) manier om iets te communiceren.
Complex constructivisme	Complex constructivisme verwijst naar leseenheden waarin de leerlingen gestuurd worden richting nieuwe leerervaringen. De instructeur organiseert opdrachten en uitdagingen die aansluiten op wat een leerling al kan en weet. Het is de bedoeling om de kennis en vaardigheden van de leerling stap voor stap op te bouwen. In plaats van het doorgeven van informatie in een formele les wordt geleerd via ontdekking.
Complex objectivisme	Complex objectivisme verwijst naar situaties waarin een leerling op een taak voorbereidt wordt (in dit geval aan het duiken gerelateerd) die het noodzakelijk maakt verschillende dingen te gelijk te doen. De instructeur kan zich niet volledig op de inhoud van de les concentreren, maar moet tegelijkertijd organiseren en delegeren om zeker te stellen dat alle onderdelen van het leerproces plaats hebben.
Constructivisme	Constructivisme erkent dat waarheid meervoudig kan zijn. Het gaat er vanuit dat kennis in de hersens van het individu geconstrueerd wordt. In constructivistische leerprocessen is kennis en ervaring uit het verleden in de hersenen opgeslagen in een uniek vlechtwerk van schemata. Dat vlechtwerk verschilt van persoon tot persoon en wordt verder uitgebouwd terwijl mensen leren.
Contact	Het contact is het deel van de introductie van een theoriepresentatie waarin de instructeur het doel heeft om de onverdeelde aandacht van alle deelnemers bij

	het onderwerp van de les te krijgen.
Context	Context is een situatie waarbinnen een ervaring of kennis geplaatst wordt. Abstracte informatie wordt algemeen gemaakt met de bedoeling de informatie onafhankelijk te maken van context. Dit wordt vaak gedaan bij objectivistische informatie. Constructivistische leerprocessen maken context noodzakelijk. Constructivisme gaat er vanuit dat informatie die los staat van context een grote kans heeft inert te blijven, omdat mensen dan de situatie waarin de kennis van nut kan zijn niet herkennen.
Doelstelling	Een doestelling beschrijft het gewenste resultaat van een leerproces. Doelstellingen worden in algemene termen geformuleerd. Bijvoorbeeld: maak foto's waarin de belichting van het onderwerp en de achtergrond in evenwicht is. Doelstellingen staan in relatie tot constructivisme. Het gewenste resultaat van een objectivistisch leerproces wordt in uitvoeringsvereisten geformuleerd. Uitvoeringsvereisten zijn meetbaar geformuleerd. Doelstellingen zijn dat over het algemeen niet.
Eenvoudig constructivisme	Eenvoudig constructivisme verwijst naar gelegenheden voor leerervaringen die niet gepland zijn. Een instructeur observeert de leerlingen en merkt iets op dat anders gedaan kan of moet worden. Het gaat om het doorgeven van contextuele informatie aan leerlingen, zonder dat dit gepland was.
Eenvoudig objectivisme	Eenvoudig objectivisme verwijst naar het lesgeven waarbij de instructeur zich vol op een enkel onderwerp kan concentreren, zonder zich daarbij bezig te houden met de complexiteit van een volledige cursus. Het gaat erom de leerlingen te helpen bij de beheersing van een enkele vaardigheid, of het geven van uitleg over een vraag die verkeerd beatwoord is.
Gedrag	Gedrag is het deel van de introductie van een theorieles waarin de instructeur aan de toehoorders verteld wat hun rol is. Aantekeningen maken, vragen stellen, het boek open slaan op pagina xyz en andere aanwijzingen zijn voorbeelden van gedrag.
Hoofddeel van de presentatie	Het hoofddeel van een presentatie is de eigenlijke les. Een introductie (het begin) dient om het leerproces voor te bereiden en de afsluiting (het einde) om het leerproces te versterken. De informatie die de leerling dient te weten wordt in het hoofddeel verteld. De informatie die gegeven wordt staat in relatie tot de uitvoeringsvereisten of leerdoelen.
Initiatie	Een initiatie is een cursus die gecombineerd kan worden met andere cursussen. Vaak heeft dat ten doel om de deelnemers aan een cursus beter op duiken in de plaatselijke omstandigheden voor te bereiden. Initiaties worden vaak gecombineerd met de Open Water Scuba Diver cursus, of ze worden gebruikt als introductie voor lokale duikactiviteiten.
Introductie	De introductie is het eerste deel van een theoriepresentatie. Het is een voorbereiding om een effectief leerproces in het hoofddeel mogelijk te maken. Het bestaat uit elementen zoals het trekken van de aandacht, het definiëren van het gedrag en het motiveren van de leerlingen om op te letten.
Leshulpmiddelen	Leshulpmiddelen zijn een aanvulling op de stem en gebaren van de instructeur om de leerlingen bij het leren te helpen. Presentaties op een computer of telefoon, schrijven op het bord, duikuitrusting en andere voorwerpen kunnen de leerlingen bij het leren helpen.

Lichamelijke stressfactoren	Lichamelijke factoren die stress veroorzaken. Dit kunnen temperatuur, waterbeweging, stoten, slecht passende uitrusting of andere zijn.
Mentale stressfactoren	Mentale factoren die stress veroorzaken, maar die geen lichamelijke oorzaak hebben. Angst voor het donker of diepte, druk vanuit de groep, angst om iets niet te kunnen en andere kunnen voorbeelden zijn. Lichamelijke stressfactoren kunnen ook mentale stress veroorzaken.
Mentor	Een mentor is een persoon die een leerproces begeleid. Het staat in relatie tot de constructivistische traditie die voorstander is van het leren in context. De mentor bevindt zich in dezelfde situatie (context) als de lerende en deelt de overwegingen die tot beslissingen voeren met de leerling. Informatie over het denkproces stuurt het leren, waarin abstracte informatie in verbinding gebracht wordt met contextuele informatie.
Modulair	Verdeeld in modules. Een modulaire cursus is in segmenten opgedeeld. De leerling rond een module af om toegang te krijgen tot de volgende. Dit in tegenstelling tot ongedeelde opleidingen die aan het einde met een examen afgesloten worden. In een modulaire cursus staat het afronden van de laatste module gelijk aan het afronden van de gehele cursus.
Motorische vaardigheden	Motorische vaardigheden zijn vaardigheden die zover ontwikkeld zijn dat het uitvoeren van een stap automatisch het begin van de volgende stap oproept. Een leerling zal in eerste instantie alle stappen van een vaardigheid intellectueel aansturen (bij het leegblazen van een masker bijvoorbeeld omhoog kijken, de bovenkant van het masker tegen het gezicht drukken en door de neus uitademen). Zolang de stappen intellectueel gestuurd worden en niet elkaar oproepen spreken we nog niet van een motorische vaardigheid.
Objectivisme	Objectivisme is de zienswijze dat “echte” kennis van de wereld mogelijk is en dat dit voor iedereen gelijk is. Voor het lesgeven is dit een heel gemakkelijke zienswijze. De leraar geeft de leerlingen ware informatie en kan deze op een gestandaardiseerde manier testen om kennis van de informatie te beoordelen. Objectivisme is niet geschikt voor leerprocessen waarin rekening gehouden moet worden met de context.
Objectiviteit	Objectiviteit staat in tegenstelling tot subjectiviteit. Objectieve testen vragen van iedereen dezelfde antwoorden of handelingen en voorzien in een duidelijke grens tussen zakken en slagen. Objectiviteit maakt het noodzakelijk alle mening, persoonlijke voorkeur of emotie uit te sluiten en kan daarom niet gebruikt worden wanneer iets in context geplaatst moet worden. Objectiviteit neemt verantwoordelijkheid van het individu weg door te verlangen dat iedereen op dezelfde manier op dezelfde impuls reageert.
Organisatie	Organisatie is het deel van een briefing voor een les in het water waarin de instructeur uitleg geeft over de rol van de deelnemers, de onderlinge positie en/of de volgorde van de gebeurtenissen.
Overzicht	Het overzicht is het deel van de introductie van een theorieles waarin de instructeur informatie geeft over de volgorde van de les door de hoofdpunten aan te geven.
Professional	Een persoon de beroepsmatig een taak uitvoert (zoals instructeur).
Relaties	Relaties in een les zijn uitspraken die nieuwe informatie in relatie brengen met reeds geleerde informatie in een ruimere context. Dit kan gedaan worden door

	de informatie in relatie te brengen met andere lessen, duikomstandigheden, ervaringen in het zwembad of buitenwater of ieder ander aspect dat een samenhang met de informatie heeft.
Uitleg	De uitleg is deel van de briefing voor een les in het water, waarin de instructeur uitlegt hoe een vaardigheid gedaan wordt. De uitleg concentreert zich op de handelingen die een leerling moet doen om aan de uitvoeringsvereiste te kunnen voldoen. Het gaat niet in op algemene zaken, zoals organisatie of communicatie.
Uitvoeringsvereisten	Een uitvoeringsvereiste is een meetbare uitspraak die formuleert wat de leerling als resultaat van een (deel van een) les moet weten of kunnen. Voor het meetbaar maken van de uitspraak is het werkwoord bepalend. Uitvoeringsvereisten worden gebruikt voor objectivistische lessen. In constructivisme wordt gebruik gemaakt van doelstellingen (die algemener geformuleerd zijn) voor hetzelfde doel.
Vaardigheden	Vaardigheden zijn geleerde handelingen waarvoor beweging nodig is.
Waarde	De waarde formuleert wat het nut is van een nieuwe vaardigheid of informatie. Het geeft aan wat het persoonlijke voordeel is dat uit een les gewonnen wordt. De waarde staat vaak in relatie tot noties zoals de veiligheid verbeteren, geld sparen, onafhankelijk worden, het comfort verbeteren of andere punten van persoonlijke winst.